

การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลิวทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย
(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
อภิวัฒน์ บุญงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

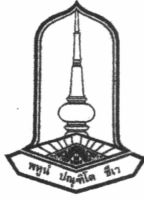

การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย
(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
อภิวัฒน์ บุญงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ตุลาคม 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้พิจารณาการศึกษาค้นคว้าอิสระของ
อภิวัฒน์ บุญงาม แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

.....
(ผศ.ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี)

ประธานกรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ)

กรรมการ

(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ)

.....
(ผศ.ดร. อรณุช ศรีสะอาด)

กรรมการ

(อาจารย์บัณฑิตศึกษาภายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ.ดร.ประวิต เฮอร์วรวงศ์)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ.เทียนศักดิ์ เมฆพรรณโอภาส)

ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 24 เดือน ๓.๑. พ.ศ. 2556

ประกาศขอบคุณการ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่ง จากอาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจน์ เรืองมนตรี ประธานกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรนุช ศรีสะอาด กรรมการสอบ ผู้ศึกษาครั้งนี้กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ได้ให้ความรู้ ความคิด ประสบการณ์ใหม่ๆ รวมทั้งส่งเสริมกำลังใจ ให้ผู้ศึกษาค้นคว้ามีกำลังใจในการทำงานศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ขอขอบคุณ ดร.สุรินทร์ แก้วชูฟอง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านปากห้วย อาจารย์เรืองยศ ครอบตรี รองผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย อาจารย์ประทีป ผาลี รองผู้อำนวยการโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแก้ไขเครื่องมือการศึกษา ค้นคว้าอิสระตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำ ทำให้การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูบุคลากรทุกท่าน ที่ช่วยให้การเก็บรวบรวม ข้อมูลดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และช่วยให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา มารดา และผู้มีพระคุณต่อผู้ศึกษาค้นคว้า ตลอดจนครูอาจารย์ที่ให้การศึกษานำ อบรม สั่งสอนมีสติปัญญา ประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม อันเป็นเครื่องชี้นำไปสู่ ความสำเร็จในชีวิต

อภิวัฒน์ บุญงาม

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นายอภิวัฒน์ บุญงาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้ามุ่งเน้นที่ ความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัญหาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ปีการศึกษา 2555 จำนวน 160 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 44 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกด้านสภาพการดำเนินงานระหว่าง 0.28 - 0.91 และด้านปัญหาการดำเนินงานระหว่าง 0.34 - 0.87 มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับ ด้านสภาพการดำเนินงานเท่ากับ 0.96 และด้านปัญหาการดำเนินงาน เท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ F-test (Two-way ANOVA)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย

1.1 สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และ ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และด้านการส่งต่อนักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้าน พบว่า ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งต่อนักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

2. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน

2.1 เปรียบเทียบสภาพ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุและประสบการณ์การทำงานที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 รายงานพบว่า โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน

2.2 เปรียบเทียบปัญหา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยรวมพบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุและประสบการณ์การทำงานที่ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 รายงานพบว่า โรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน โดยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุ 46-60 ปี มีปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์สูงกว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี

โดยสรุป จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ควรส่งเสริม สนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้ง 5 ด้าน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
การพัฒนาคุณภาพการศึกษา	8
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา	10
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	14
บริบทของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	30
บริบทโรงเรียนจุฬาราชมนตรีวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
งานวิจัยในประเทศ	36
งานวิจัยต่างประเทศ	39
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การสร้างเครื่องมือ	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล	47
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	52

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	82
สรุปผล	82
อภิปรายผล	84
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	92
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	93
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์	99
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม	103
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม	107
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	111

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ	17
2 การคัดกรองนักเรียน	19
3 การจัดกิจกรรมโฮมรูม	22
4 การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)	23
5 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น	25
6 การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของเด็กนักเรียน	26
7 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่าง โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)	52
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมและรายด้าน	54
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	54
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน	55
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน	56
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข	57
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการส่งต่อนักเรียน	58
14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวม และรายด้าน	58
15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล	59
16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการคัดกรอง นักเรียน	60
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งเสริม และพัฒนาผู้เรียน	61

บทที่	หน้า
31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งต่อ นักเรียน	73
32 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่มีอายุ และประสบการณ์การทำงานต่างกัน	74
33 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)	76
34 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์	78
35 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน	79
36 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)	80
37 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)	104
38 ค่าอำนาจจำแนก โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation)	108

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การดำเนินงานระบบคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	28
2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (มาตรา 6) นอกจากนี้ แนวทางการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ (มาตรา 22) ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้การดำเนินการคือเรื่อง ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (มาตรา 23 ข้อ (5) ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียน รู้จักประยุกต์ ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้รู้จักคิดเป็นทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย์ เป็นโรงเรียนที่กรมสามัญศึกษา (เดิม) จัดตั้งขึ้น เพื่อเฉลิมพระเกียรติเนื่องในวโรกาสที่ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี ทรงเจริญพระชนมายุ ครบ 3 รอบ ในวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2536 ด้วยสำนึกในพระกรุณาธิคุณ ที่ทรงมีต่อทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สอนองตามพระราชกุศลที่ทรงมุ่งมั่นส่งเสริม คุณภาพชีวิตในด้านความเป็นอยู่และการศึกษาของประชาชนโดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกล โดยให้โอกาสแก่เยาวชนที่มีความสนใจและมีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้ฝึกฝนความรู้ความสามารถด้านนี้เป็นพิเศษ ตั้งแต่เยาว์วัย (กลุ่มโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย. 2553 : 1)

โรงเรียนดังกล่าวเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมสมบูรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมรับนักเรียนแบบสหศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นนักเรียนประเภทอยู่ประจำ สถานที่ตั้งของโรงเรียน จัดตั้งในแต่ละเขตการศึกษา (เดิม) เขตการศึกษาละ 1 โรงเรียน รวม 12 โรงเรียน เป็นเพราะพระบารมีปกเกล้าปกกระหม่อมแห่งองค์สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์อัครราชกุมารี อันเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาโรงเรียนดังกล่าว ซึ่งมีผลให้ผู้บริหารโรงเรียนและ คณะครูอาจารย์ ได้ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจ ช่วยกันส่งเสริมและอบรมนักเรียนทุกคน ให้มีความพร้อมด้วย คุณธรรมจริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นเป้าหมายสำคัญของโรงเรียน ในโครงการดังกล่าว (กลุ่มโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย. 2553 : 1)

ปัจจุบันโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัย เลย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา นักเรียนพักอยู่ประจำที่หอพักในโรงเรียนฉะนั้นในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ต้องปฏิบัติงานทั้งทางด้านการเรียนการสอนและการดูแลหอพักนักเรียน ทั้งในช่วงเวลากลางวันและวันหยุด

และในส่วนที่สำคัญคือคณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบโครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2553 ถือเป็น การตอบโจทยที่สำคัญและเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง ต้องการมุ่งเน้น พัฒนาพลเมือง โดยเฉพาะสาขาที่ขาดแคลนคือ วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ รัฐบาลได้ตัดสินใจ พัฒนาโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาคซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ที่สำคัญ ดังนี้

1. อนุมัติให้โรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค มีภารกิจในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในลักษณะโรงเรียนประจำ ซึ่งรัฐบาลได้อนุมัติเงินรายหัวให้กับ นักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 84,000 บาท ต่อคนต่อปี

2. อนุมัติโครงการพัฒนาโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ภูมิภาค เพื่อกระจายโอกาสสำหรับนักเรียนผู้มีความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ออกสู่ภูมิภาคต่างๆ เป็นครั้งแรก จำนวน 12 โรงเรียน และนักเรียนมีโอกาสพัฒนาตนเอง ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เพิ่มสูงขึ้น เป็นการยกระดับโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยไปสู่ นานาชาติโดยเฉพาะ และเป็นไปตามโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ซึ่งเป็นโรงเรียนต้นแบบในการพัฒนา เด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษให้มีความเป็นเลิศด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ต่อไป

3. อนุมัติการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการ เพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางให้ คำแนะนำ ส่งเสริมการดำเนินงานของโรงเรียน และประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อต้องการ ให้การบริหารจัดการโรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัยได้มีความคล่องตัว มีอิสระ และสามารถดำเนินการ บริหารทางวิชาการ เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศอย่างแท้จริง ในอนาคตจะยกฐานะโรงเรียนจุฬาราม ราชวิทยาลัยให้เป็นโรงเรียนในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการ และมีฐานะเป็นนิติบุคคลต่อไป

โรงเรียนจุฬารามราชวิทยาลัย เลย เป็นโรงเรียนประจำโดยสภาพแห่งความแตกต่าง ของนักเรียน ที่มาจากท้องที่ต่างๆ และสภาพครอบครัวที่แตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นมากมายเช่น หนีออกนอกโรงเรียนไม่ได้รับอนุญาต ปัญหาชู้สาว การดื่มสุรา ใช้จ่ายของที่มีราคาแพง หรือแม้กระทั่งปัญหาการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโรงเรียนประจำ ซึ่งข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ต้องอุทิศทั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังสติปัญญาในการที่จะปลูกฝัง ความมีวินัย ความเป็นคนดี ความเป็นผู้นำทางวิชาการและการสืบสานงานพระราชดำริตาม วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียน

ด้วยสภาพแห่งความแตกต่างของนักเรียนโดยทั่วไป บางคนมีครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ บางคนมีครอบครัวที่อ้างว้าง ไม่ว่าจะเป็น การหย่าร้างของพ่อแม่ การแยกกันอยู่ การที่พ่อแม่ไปทำงาน ต่างจังหวัด ปล่อยให้ตนต้องผจญกับชีวิตตามลำพัง ถ้านักเรียนเหล่านี้ต้องมาอยู่พักประจำในโรงเรียน อีกทั้งสภาพวิกฤตทางเศรษฐกิจและสังคมที่ผ่านมา ตลอดจนกระแสโลกาภิวัตน์ ได้ส่งผลกระทบ

ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วต่อสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนในทางที่ไม่ดีหลายประการ ดังนี้ (กรมสุขภาพจิต, 2547 : 1-3) เด็กติดการพนันและก่ออาชญากรรมมากขึ้น จากการสำรวจพบว่าเด็กไทยร้อยละ 5 เล่นพนันฟุตบอลอย่างสม่ำเสมอ คือมากกว่า 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ต้องหาที่เป็นเยาวชนจำนวนเฉลี่ยร้อยละ 0.31 วัยรุ่นชายใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหามากขึ้น ใน 3 เดือนแรกของปี 2546 พบว่าวัยรุ่นชายก่อคดีจำนวน 4,856 ราย ในจำนวนนี้มี 4,234 ราย ที่มีอายุ 15-18 ปี และมีเด็กอายุไม่ถึง 18 ปี ก่อคดีฆาตกรรมโดยเจตนา 66 ราย เด็กไทยบริโภคนินยัมและใช้เวลาว่างกับสื่อบันเทิงพบว่าวัยรุ่นมีโทรศัพท์มือถือใช้ร้อยละ 40 และมากกว่าร้อยละ 60 ชอบเดินห้างสรรพสินค้า ดูหนังและทานอาหารฟาสต์ฟู้ดเป็นกิจวัตร นอกจากนี้ยังพบว่าวัยรุ่นทั้งหญิงชาย ซื้อสินค้าประเภทเสื้อผ้าและ เครื่องสำอางบำรุงผิวราว 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ เยาวชนมีความโน้มเอียงในการขายบริการทางเพศ ดังสถิติของสำนักแอมแบคโพลล์ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ที่สำรวจเยาวชนไทยอายุ 11-20 ปี ใน 32 จังหวัด เมื่อเดือนพฤษภาคม 2546 (สมพร ไชยแสง, 2548 : 3) พบว่าเยาวชนร้อยละ 2.4 หรือ 386,555 คน มีความโน้มเอียงในการขายบริการทางเพศ นอกจากนี้ยังมีปัญหาพฤติกรรมและปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งพบว่า เยาวชนอายุ 15-24 ปี ทั้งชายและหญิง มีอัตราการสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1.2 โดยมีสาเหตุมาจากการอยากทดลองสูบบุหรี่ตามอย่างเพื่อน และตามอย่างสมาชิกในครอบครัวตามลำดับ อีกทั้งยังพบว่าเด็กและเยาวชนมีการติดสุราจนต้องเข้ารับการบำบัดรักษา ร้อยละ 2.2 เหตุการณ์ดังกล่าวข้างต้นล้วนแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวที่ต่างกันเข้ามาอยู่ร่วมกัน

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ กระทรวงศึกษาธิการ จึงตระหนักถึงความสำคัญ จึงดำเนินการให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาตั้งแต่ปี 2543 เพื่อให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งวิชาการ กิจกรรมและเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จโดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานดังนี้

1. มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละคนมีความเป็นปัจเจกบุคคล ดังนั้น การยึดนักเรียนเป็นสำคัญในการพัฒนาเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือการส่งเสริม จึงเป็นสิ่งจำเป็น

2. ความสำเร็จของงาน ต้องอาศัยการมีส่วนร่วม ทั้งการร่วมใจร่วมคิดร่วมทำ ของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นบุคลากรโรงเรียนในทุกระดับ ผู้ปกครอง หรือชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดให้ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วม ของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ประกอบด้วย

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย
- 2) การคัดกรองนักเรียน เป็น การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรอง ซึ่งเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนจะเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน

ที่อยู่ในความดูแลได้เรียนรู้และพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง 4) การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข เป็นการดูแล เอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกันโดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาจำเป็นต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด 5) การส่งต่อนักเรียนเป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มีปัญหาต้องการความช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นหรือกรณีเด็กมีความสามารถพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างเหมาะสมต่อไป

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 และเปลี่ยนสถานภาพเป็นองค์การมหาชนเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เคยตั้งอยู่ที่วัดไร่ขิง ในปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อสร้างนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และเป็นโรงเรียนที่มีเครือข่ายกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำในประเทศอื่นๆ โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีการใช้ระบบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนเอง โดยปรกติมีอัตราการแข่งขันรับเข้าประมาณ 1% (240 คนจากนักเรียนที่สมัครแต่ละปีประมาณ 20,000 คน) โดยนักเรียนทุกคนได้รับทุนการศึกษาเต็มตลอดระยะเวลาที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนนั้น โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เป็นโรงเรียนประจำ ที่มีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีปัญหาน้อย ส่งผลให้นักเรียนมีคุณภาพ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม ตลอดจนการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจในเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน โดยศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน ศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน รวมถึงการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เลย ว่ามีผลเป็นอย่างไร อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทาง เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เลย ในการวางแผนงานและกำหนดนโยบายในการพัฒนาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเท่าโรงเรียนต้นแบบอย่างโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียนระหว่างโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมติฐานไว้ ดังนี้

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าไว้ ดังนี้

1. เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย ในการวางแผนงาน และกำหนดนโยบายในการพัฒนาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับโรงเรียนที่เกี่ยวข้อง
3. เป็นข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงานหรือผู้สนใจในการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 80 คน และ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 90 คน รวมประชากรทั้งหมด 170 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้ได้ตามสัดส่วน 80 : 80 รวม 160 คน ได้แก่
 - 2.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) จำนวน 80 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีจับสลากให้ได้จำนวน 80 คน
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 อายุ แบ่งเป็น 3 ช่วง ได้แก่
 - 3.1.2.1 ต่ำกว่า 30 ปี
 - 3.1.2.2 30 - 45 ปี
 - 3.1.2.3 46 - 60 ปี
 - 3.1.2 ประสบการณ์การทำงานแบ่งเป็น 2 ช่วง ได้แก่
 - 3.1.3.1 ต่ำกว่า 10 ปี
 - 3.1.3.2 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต, 2551:10)

- 3.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.2.2 การคัดกรองนักเรียน
- 3.2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
- 3.2.4 การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข
- 3.2.5 การส่งต่อนักเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือ นักเรียน อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการ สถานศึกษา ชี้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐาน คุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ประกอบด้วย

1.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง วิธีการสำคัญที่จะช่วยให้ครูทราบ ถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลและการทดสอบ เพื่อให้สามารถนำไปวางแผนในการป้องกันช่วยเหลือ และส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ และรวบรวมไว้ ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสารเสพติด ด้านความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศและด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองซึ่งเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตาม พฤติกรรม ซึ่งแบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาที่สถานศึกษาได้กำหนด ขึ้นให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความรุนแรงหรือความถี่ของปัญหาโดยในการดำเนินการ คัดกรองนักเรียน สถานศึกษามีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

1.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง การสนับสนุน ให้นักเรียนทุกคน ที่อยู่ในความดูแลได้เรียนรู้และพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหาและดำรงตนได้เหมาะสมตามวัย โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายตามสภาพและความเหมาะสม ได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุม ผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษต่างๆ

1.4 การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข หมายถึง การดูแล เอาใจใส่และช่วยเหลือ นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาจำต้องได้รับการดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการเยี่ยมบ้านนักเรียน

1.5 การส่งต่อนักเรียน หมายถึง กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นหรือกรณีเด็กมีความสามารถพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลือ อย่างเหมาะสมต่อไป โดยการส่งต่อมี 2 ลักษณะ คือ การส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก

2. สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึงระดับการปฏิบัติงาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

3. ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระดับอุปสรรค ข้อขัดข้อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

4. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ดำรงตำแหน่ง ครู ครูผู้ช่วย พนักงานราชการ ครูอัตราจ้างที่ทำงานประจำในโรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาจาก เอกสารต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูล กำหนดกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้าประกอบกับการวิเคราะห์และอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า มีรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 3.1 ความหมายของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.2 ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.3 องค์ประกอบของกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.4 การดำเนินงานระบบคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 3.5 การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. บริบทของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
5. บริบทของโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ในปลายปี 2550 กระทรวงศึกษาธิการได้เสนอนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในช่วงปี พ.ศ. 2551-2555 รวม 6 ด้าน (วิทยากร เชียงกุล. 2553 : 1-2)

1. การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2. การพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา
3. การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
4. การจัดระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา
5. การสร้างความเข้มแข็งของสถานศึกษา
6. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

เป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552 - 2561) มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งนี้เพื่อให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ไม่ว่าจะอย่างไร

ก็ตามคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนในการจัดการศึกษาต้องตระหนัก และดำเนินการจนบรรลุผลในที่สุด ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วย ในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของคนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการ อย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปี เสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งเพื่อรองรับ การประกันคุณภาพภายนอก (กำหนดไว้ในหมวด 6 มาตรา 48) นอกจากนี้ เพื่อให้เกิดการนำสู่ การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม จึงกำหนดให้ต้องออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา (ตามวรรคสอง มาตรา 47) เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา ในทศวรรษที่สอง และให้เชื่อมโยงการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา การอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพภายนอก จึงได้มีการประกาศกฎกระทรวงว่า ด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนกฎกระทรวงฉบับเดิม (พ.ศ. 2546) (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550)

กฎกระทรวงฉบับนี้ให้ความชัดเจนเกี่ยวกับระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ ทั้งภายในและภายนอก ในส่วนของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานจัด ให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในโดยการส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลของหน่วยงาน ต้นสังกัด ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่ให้สถานศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยดำเนินการดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550)

1. กำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
2. จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษา
3. จัดระบบบริหารและสารสนเทศ
4. ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
5. จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา
6. จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
7. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน
8. จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตาม การนำแนวคิดเหล่านี้ไปปฏิบัติเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ของโรงเรียนมิใช่เป็นการเพิ่มภาระงานที่มากขึ้นแต่อย่างใด แต่เป็นการเสริมหรือสนับสนุนให้โรงเรียน มีระบบหรือวิธีการที่จะพัฒนาโรงเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA โดยใช้ระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาเป็นฐานในการขับเคลื่อน ให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืนนั้น และเราถือว่าขั้นประเมินผล การดำเนินงาน (C : Check) เป็นขั้นที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะป็นข้อมูลเชื่อมโยงไปสู่ขั้นปรับปรุง พัฒนา (A : Act) เพื่อเป็นพื้นฐานในการวางแผนพัฒนา (P : Plan) ทำให้อวงจรคุณภาพ PDCA ขับเคลื่อนไปอย่างมีชีวิตและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในขั้น Act นั้นมีความหมายเป็น 2 นัย กล่าวคือ นัยแรก ถ้าพบว่าผลการประเมินคุณภาพตามแผนที่กำหนด ในขั้น Check อยู่ในเกณฑ์

ที่พึงพอใจ ก็รักษาวิธีปฏิบัติที่ดีเหล่านั้นไว้เป็นมาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard) ในการปฏิบัติงานประจำต่อไป ส่วนนัยที่สอง ถ้าประเมินแล้วพบว่ายังไม่เป็นที่พึงพอใจหรือไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ก็ให้นำข้อบกพร่องเหล่านั้น นำกลับวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเพื่อวางแผนปรับปรุงพัฒนา (Plan) ในปีต่อไป รวมทั้ง เรื่องที่ไม่เป็นปัญหาแต่ต้องการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นด้วย หากดำเนินการเช่นนี้ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามกลไกของระบบประกันคุณภาพก็จะขับเคลื่อนสู่การปรับปรุงพัฒนาตามวงจรคุณภาพนี้อย่างยั่งยืนและไม่ขาดตอนปีแล้วปีเล่า คุณภาพการศึกษาก็จะก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับ จะเห็นได้ว่าแม้แต่มาตรฐานการปฏิบัติงาน (Standard) เมื่อนำไปสู่การปฏิบัติในปีต่อไปก็ต้องมีการประเมินและปรับปรุงพัฒนาเช่นกัน ดังนั้น สถานศึกษาที่มุ่งสร้างวัฒนธรรมคุณภาพให้ยั่งยืน จำเป็นต้องขับเคลื่อนวงจรคุณภาพ PDCA กับ SDCA ให้ก้าวหน้าต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ด้วยกลวิธีที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งการใช้แนวคิดต่างๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามวงจรคุณภาพ PDCA ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เกิดผลถาวรและยั่งยืน และส่งผลให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ (สมเดช สีแสง. 2553 : 31)

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการศึกษา

ปัจจุบันสถานศึกษาทุกแห่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 34(2) และ มาตรา 35 นอกจากนี้ยังมีลักษณะนิติบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายมหาชนและกฎหมายเอกชนอีกด้วย ดังนั้น สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลจึงมีสิทธิหน้าที่และมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าว ทั้งการบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป อีกทั้งกฎหมายยังกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริหารงานของสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 11) ดังนี้

1. เพื่อให้สถานศึกษาจัดการอย่างมีอิสระ คล่องตัวให้สามารถบริหารจัดการได้สะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพตามหลักการกระจายอำนาจและการบริหารที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน

2. เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข

3. ขอบข่ายและภารกิจการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 32) ได้กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารและการจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคลและด้านการบริหารทั่วไป โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขซึ่งมีหลักการปฏิบัติว่า นอกจากการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบให้ถือปฏิบัติแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องดำเนินการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพโดยยึดหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based management) และหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ที่ยึดหลักทั้งนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักการมีส่วนร่วม หลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า เป็นเครื่องมือในการนำวิสัยทัศน์และนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

การบริหารงานสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารวิชาการ

งานวิชาการเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้สถานศึกษาให้มากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษา ดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษา มีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจน การวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวิจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพโดยมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการ 17 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2550)

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนา สาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา และองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ บุคคล ครอบครั้ว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ ของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3.2 ด้านการบริหารงบประมาณ

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษามุ่งเน้นความเป็นอิสระในการบริหาร จัดการมีความคล่องตัว โปร่งใส ตรวจสอบได้ ยึดหลักการบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และบริหาร งบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน ให้มีการจัดผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา รวมทั้ง

จัดหารายได้จากการบริการใช้บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาส่งผลให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นต่อผู้เรียน โดยมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 39)

- 1) การจัดทำและเสนอของบประมาณ
 - (1) การวิเคราะห์และการพัฒนานโยบายทางการศึกษา
 - (2) การจัดทำแผนกลยุทธ์หรือแผนพัฒนาการศึกษา
 - (3) การวิเคราะห์ความเหมาะสม การเสนอของบประมาณ
- 2) การจัดสรรงบประมาณ
 - (1) การจัดสรรงบประมาณในสถานศึกษา
 - (2) การเบิกจ่ายและการอนุมัติงบประมาณ
 - (3) การโอนเงินงบประมาณ
- 3) การตรวจสอบติดตามประเมินผลและรายงานผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
 - (1) การตรวจสอบติดตามการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
 - (2) การประเมินผลการใช้เงินและผลการดำเนินงาน
- 4) การระดมทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา
 - (1) การจัดทรัพยากร
 - (2) การระดมทรัพยากร
 - (3) การจัดหารายได้และผลประโยชน์
 - (4) กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา
 - (5) กองทุนสวัสดิการเพื่อการศึกษา
- 5) การบริหารการเงิน
 - (1) การเบิกเงินจากคลัง
 - (2) การรับเงิน
 - (3) การเก็บรักษาเงิน
 - (4) การจ่ายเงิน
 - (5) การนำส่งเงิน
 - (6) การกันเงินไว้เบิกเหลือมปี
- 6) การบริหารบัญชี
 - (1) การจัดทำบัญชีการเงิน
 - (2) การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน
 - (3) การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชี ทะเบียน และรายงาน
- 7) การบริหารพัสดุและสินทรัพย์
 - (1) การจัดทำระบบฐานข้อมูลทรัพย์สินของสถานศึกษา
 - (2) การจัดหาวัสดุ
 - (3) การกำหนดแบบรูปรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะและจัดซื้อจัดจ้าง
 - (4) การควบคุมดูแล บำรุงรักษา และจำหน่ายพัสดุ

3.3 ด้านการบริหารบุคคล

การบริหารบุคคลในสถานศึกษา เป็นภารกิจสำคัญที่มุ่งส่งเสริมให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองภารกิจของสถานศึกษา เพื่อดำเนินการด้านบริหารงานบุคคลให้เกิดความคล่องตัว อีสรระภายใต้กฎหมาย ระเบียบ เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนา มีความรู้ ความสามารถ มีขวัญกำลังใจ ได้รับการยกย่อง เชิดชูเกียรติ มีความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 53)

- 1) การวางแผนอัตรากำลังและกำหนดตำแหน่ง
- 2) การสรรหาและการบรรจุแต่งตั้ง
- 3) การเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
- 4) วินัยและการรักษาวินัย
- 5) การออกจากราชการ

3.4 ด้านการบริหารทั่วไป

การบริหารทั่วไปเป็นการเกี่ยวข้องกับการจัดระบบบริหารองค์กร เพื่อให้การบริหารงานอื่นๆ บรรลุผลตามมาตรฐานคุณภาพและเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีบทบาทหลักในการประสาน ส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้การศึกษาทุกรูปแบบ มุ่งพัฒนาสถานศึกษาให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ส่งเสริมในการบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ตามหลักการบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลักโดยเน้นความโปร่งใส ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยมีขอบข่ายและภารกิจการบริหารและจัดการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2547 : 64)

- 1) การดำเนินงานธุรการ
- 2) งานเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 3) การพัฒนาระบบเครือข่ายการศึกษา
- 4) การประสานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 5) การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 6) งานเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 7) การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากรและบริหารทั่วไป
- 8) การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 9) การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 10) การรับนักเรียน
- 11) การส่งเสริมและประสานงานจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ

และตามอัธยาศัย

- 12) การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 13) การส่งเสริมงานกิจการนักเรียน
- 14) การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา

- 15) การส่งเสริมสนับสนุนและการประสานงานจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา
- 16) งานประสานราชการกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานต่างๆ
- 17) การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 18) งานบริการสาธารณะ
- 19) งานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น

ในการบริหารจัดการศึกษาตามกรอบภารกิจงานทั้ง 4 ด้านได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ดังกล่าวข้างต้น จะบรรลุผลในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทุกภาคส่วนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีส่วนร่วมจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ย่อมส่งผลให้การบริหารกิจการของสถานศึกษาได้รับการกำกับส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสนองความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนได้อย่างแท้จริง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการ ส่งเสริม สนับสนุนนักเรียนแล้วป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขต่างๆ ที่เกิดขึ้น กับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนา เนื่องจากสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศต่างๆ ซึ่งนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผู้คนในสังคมแล้วปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ในสังคมโลก ปัจจุบันปัญหาครอบครัว การพัฒนาผู้เรียนให้ไปตามความมุ่งหวังของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายโดยเฉพาะบุคลากรในโรงเรียนซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดด้วยความรักและความเมตตาที่มีต่อศิษย์ และความภูมิใจในบทบาทที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชนให้เติบโตองงามเป็นบุคคลที่มีคุณค่าของสังคม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากยาเสพติด

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา

2.1 ทฤษฎีพัฒนาการทางจิตสังคมของอีริกสัน (Erickson)

อีริกสัน (ปริชา วิหคโต. 2537 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Erickson. n.d.) ได้อธิบายบุคลิกภาพของบุคคลว่านอกจากจะเกิดจากแรงผลักดันของแรงขับทางเพศแล้ว ยังเกิดจากตัวแปรทางสังคมด้วย เช่น การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น สรุปลักษณะของบุคลิกที่เด่นชัดของนักเรียนมัธยมศึกษาว่า จะมี 2 ประการ คือ รักใคร่ชอบพอกับเพศตรงกันข้าม โดยมีความรักเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ โดยมีความต้องการ มีความสัมพันธ์เชิงสามภรรยา มีความรู้สึกเป็นคู่ชีวิต นักเรียนมัธยมศึกษาเริ่มเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรับผิดชอบและมีความมุ่งหมายกับการทำงาน

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของพาฟลอฟ (Pavlov) และของสกินเนอร์ (Skinner)

พาฟลอฟ (ปริชา วิหคโต. 2537 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Pavlov. n.d.) ได้เสนอแนวคิดของการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกที่เชื่อว่าการวางเงื่อนไข การแผ่ขยายและการแยกแยะมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้พฤติกรรมปกติ

สกินเนอร์ (ปริชา วิหคโต. 2537 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Skinner. n.d.) มองว่าการเสริมแรง ทางบวกอย่างไม่เหมาะสมนั้นเป็นผลทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่จะแสดงพฤติกรรมปกติ อย่างเช่น ถ้าเด็กมีพฤติกรรมปกติ ก็ไม่ได้รับความสนใจจากผู้ใหญ่แต่เมื่อใดก็ตามที่ทำของแตก แสดงพฤติกรรมที่ผิดกฎเกณฑ์ ก้าวร้าว หรือเศร้าซึม ก็ได้รับความสนใจ (การเสริมแรง) จากผู้ใหญ่ หรือผู้ใกล้ชิด

3. ความหมายของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547 : 4) ได้ให้ความหมายว่าการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะ การดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง

จันทนา บุญรุ่ง (2548 : 12) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการของครูที่ปรึกษาในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือ โดยประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพของตน

อร่าม เสือเดช (2549 : 10) ได้ให้ความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ว่า การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตทั้งหลาย

4. ความสำคัญของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และการพัฒนาประเทศ เพราะการบริหารคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ได้นั้น คุณภาพการศึกษาย่อมมีอิทธิต่อความรู้ ความสามารถและศักยภาพของผู้เรียนซึ่งได้แก่ ด้านสติปัญญาผู้เรียน อีกทั้งยังพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการเรียนรู้ที่ครบถ้วน ดังนั้นระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีความสำคัญต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้

กรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษา (2546 : 3) กล่าวถึง ความสำคัญที่จะต้องมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้มีกระบวนการทำงานเป็นระบบมีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียนรวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรม และเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอันจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จโดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงานความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนนั้น เน้นที่คุณภาพของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ด้านจิตใจ คุณธรรม จริยธรรมและมีชีวิตที่สงบสุข ให้สมกับคำว่า “ เก่ง ดี

และมีความสุข” โดยมีบุคลากรทุกคนในโรงเรียนร่วมมือกันดำเนินงานทั้งผู้บริหารและครู และที่สำคัญ คือ ความดูแลใส่ใจของครูที่ปรึกษาที่มีให้นักเรียนในความดูแลทุกคนอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความรัก ความเมตตา และความเข้าใจในนักเรียนแต่ละคนซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนานักเรียนให้พร้อมที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน เป็นกำลังสำคัญของสังคม สามารถนำพาความรุ่งเรืองและความสงบสุขสู่ประเทศชาติต่อไป บทบาทของความเป็นครูในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีคุณค่าน่าน่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งด้วยเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนร่วมในการสร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณให้เกิดขึ้นในโรงเรียนในสังคมประเทศชาติหรือรวมทั้งสังคมโลกด้วยเช่นกัน

จินตนา บุญรุ่ง (2548 : 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรม จริยธรรมและวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนตามกระบวนการทางการศึกษานั้นยังไม่เพียงพอ อันเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและในเชิงลบอันก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ดังนั้นการป้องกันและการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักเรียนอีกทั้งต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะบุคลากรครูทุกคนในโรงเรียนซึ่งมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงานต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิด บทบาทของครูจะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบกระบวนการทำงานมีหลักฐานการปฏิบัติงาน มีเทคนิค วิธีการหรือการใช้เครื่องมือต่างๆ เพื่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะเกิดผลดีต่อทุกคน คือ นักเรียน ครูผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

5. องค์ประกอบของกระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

แนวทางการดำเนินการตามกรอบนโยบายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ. ศ. 2547 ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551 : 10) ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข
5. การส่งต่อนักเรียน

6. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลคือวิธีการสำคัญที่จะช่วยให้ครูทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลและการทดสอบ เพื่อให้สามารถนำไปวางแผนในการป้องกันช่วยเหลือและส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม โดยข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบและรวบรวมไว้ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านสารสนเทศ ด้านความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศ และด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน ที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่ใช้ความรู้สึกหรือการ คาดเดาโดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหา ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด ซึ่งครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวข้องกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551 : 10-15) คือ

1. ด้านความสามารถ แยกเป็น
 - 1.1 ด้านการเรียนรู้
 - 1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ
2. ด้านสุขภาพ แยกเป็น
 - 2.1 ด้านร่างกาย
 - 2.2 ด้านจิตใจ - พฤติกรรม
3. ด้านครอบครัว แยกเป็น
 - 3.1 ด้านเศรษฐกิจ
 - 3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน

นอกจากนี้ยังมีข้อมูลด้านอื่นๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยแสดงเป็นตารางข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ (กรมสุขภาพจิต. 2551 : 11-15) ดังนี้

ตาราง 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ

ข้อมูลนักเรียน	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ
1. ด้านความสามารถ	- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา
1.1 ด้านการเรียนรู้	- ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในแต่ละภาคเรียน
	- พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน เป็นต้น
1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ	- บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน
	- ความสามารถพิเศษ
	- การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียนและนอกโรงเรียน
2. ด้านสุขภาพ	- ส่วนสูงน้ำหนัก
2.1 ด้านร่างกาย	- โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น
	- อารมณ์ซึมเศร้าวิตก / กังวล
	- ความประพฤติ
2.2 ด้านจิตใจ/พฤติกรรม	- พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง / สมาธิสั้น
	- บุคลิกภาพ / เก็บตัวขี้อาย ฯลฯ

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลนักเรียน	รายละเอียดข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ
3. ด้านครอบครัว	- รายได้บิดา มารดา / ผู้ปกครอง
3.1 ด้านเศรษฐกิจ	- อาชีพผู้ปกครอง - ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับเวลามาโรงเรียน ฯลฯ
3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน	- จำนวนพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว - สถานภาพของบิดามารดา - บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียน - ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว - ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม - ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัวหรือการใช้สารเสพติด พฤติกรรมทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

กรมสุขภาพจิต (2551 : 13-15) ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียน ที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว การใช้สารเสพติด การพนัน พฤติกรรมทางเพศ ความปลอดภัยอื่นๆ ที่สำคัญ คือ ระเบียบสะสม ซึ่งเป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจกับนักเรียนเบื้องต้นหากข้อมูลมีเพียงพอ หรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติม ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่น ๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องทดสอบต่างๆ ของครูที่ปรึกษาดำเนินการรูปแบบรายละเอียดในระเบียบสะสมของแต่ละโรงเรียนอาจมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ข้อมูลขึ้นอยู่กับความต้องการของโรงเรียน แต่อย่างน้อยควรครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพและด้านครอบครัว

นอกจากระเบียบสะสมแล้วครูอาจใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) หรือวิธีการและเครื่องมือต่างๆ เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาจากแฟ้มสะสมงาน การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพตนเอง ซึ่งจัดทำโดยกรมอนามัย เป็นต้น

7. การคัดกรองนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 16) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการคัดกรองนักเรียนว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2. กลุ่มเสียง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสียง/มีปัญหา ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกัน หรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแต่กรณี

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้ มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาก็ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหของนักเรียนจะมีน้อยลง มีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือ ซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสียง/มีปัญหาซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่า ขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไร หรือประสบกับปัญหาใดก็ตาม และเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนนักเรียนอื่นๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนในภายหลังได้ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการคัดกรองนักเรียนนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาและยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลักด้วย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครูเพื่อพิจารณาเกณฑ์การจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทาง การคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่ของพฤติกรรมเท่าใดจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสียง / มีปัญหา สำหรับประเด็นการพิจารณาเพื่อจัดทำเกณฑ์การคัดกรองและแหล่งข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนแต่ละด้านนั้น ผู้ศึกษาขอเสนอตัวอย่างการคัดกรองนักเรียนดังตาราง 2

ตาราง 2 การคัดกรองนักเรียน

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
1. ด้านความสามารถ		
1.1 ด้านการเรียน	1) ผลการเรียนรู้ที่ได้และความเปลี่ยนแปลงของผลการเรียน 2) ความเอาใจใส่ ความพร้อมในการเรียน 3) ความสามารถในการเรียน 4) ความสม่ำเสมอในการมาโรงเรียน เวลาที่มาโรงเรียน การเข้าชั้นเรียน	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรมนักเรียน - การได้ข้อมูลจากครู ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เป็นต้น
1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ	1) การแสดงออกถึงความสามารถพิเศษ 2) ความถนัด ความสนใจ และผลงานในอดีตที่ผ่านมา 3) บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน 4) การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียน - เพิ่มสะสมผลงาน - พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน เป็นต้น

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
2. ด้านสุขภาพ 2.1 ด้านร่างกาย	1) ความปกติ ความพิการหรือความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การมองเห็น การได้ยิน เป็นต้น 2) โรคประจำตัว 3) ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหนักกับส่วนสูง 4) ความสะอาด	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกต การสอบถามจากครูพยาบาล จาก - แบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเองสำหรับนักเรียน ม.1-ม.6 เป็นต้น
2.2 ด้านจิตใจพฤติกรรม	1) สภาพอารมณ์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ความวิตกกังวล หรือ ซึมเศร้า 2) ความประพฤติ 3) พฤติกรรมต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อ การเรียนความสามารถพิเศษและการปรับตัวของนักเรียน เช่น พฤติกรรม ที่อยู่ไม่นิ่งสมาธิสั้น 4) ความสัมพันธ์กับเพื่อน /ครู/ ผู้ปกครอง การใช้สารเสพติด การลักขโมย การทำร้ายตนเอง พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น	- ระเบียบสะสม - แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การได้ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียน จากแบบสอบถาม เป็นต้น
3. ด้านครอบครัว 3.1 ด้านเศรษฐกิจ	1) ผู้หารายได้ให้ครอบครัว 2) ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ภาระหนี้สิน 3) ความเพียงพอของรายได้กับรายจ่าย 4) จำนวนเงินที่นักเรียนได้รับและใช้จ่ายในแต่ละวัน	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การได้ข้อมูลจากเพื่อนนักเรียนหรือจากนักเรียนโดยตรง เป็นต้น
3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน	1) ความสามารถในการคุ้มครองดูแลนักเรียนได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสมของผู้ปกครอง 2) ความเหมาะสมของสภาพที่อยู่อาศัย 3) ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว เช่น อบอุ่นหรือมีทะเลาะเบาะแว้ง ใช้	- ระเบียบสะสม - วิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกตพฤติกรรมนักเรียนการสอบถามจากนักเรียนโดยตรง

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลนักเรียน	ประเด็นการพิจารณา	แหล่งข้อมูล
4. ด้านอื่นๆ เช่น ด้านเพศ เป็นต้น	ความรุนแรงในการตัดสินใจแก้ปัญหา ซึ่งมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของนักเรียน เช่น ซึมหม่อมลอย การแสดงออกถึง การไม่อยากกลับบ้าน เป็นต้น พฤติกรรมอื่นๆ ที่เปลี่ยนแปลงจากเดิมซึ่งอาจเป็นไปได้ขั้น หรือมีความไม่เหมาะสม ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถ สุขภาพและการดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียน	- การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน - การสัมภาษณ์นักเรียน - จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น เพื่อนนักเรียน

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

การคัดกรองนักเรียนเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองซึ่งเป็นการจัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มตามพฤติกรรม ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา ที่สถานศึกษาได้กำหนดขึ้น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงและความรุนแรงหรือความถี่ของปัญหาโดยในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนของสถานศึกษา มีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน ให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

8. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 19) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/ปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการคือการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) และการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานในแต่ละกิจกรรม ดังตาราง 3 และ 4

ตาราง 3 การจัดกิจกรรมโฮมรูม

สาระความสำคัญ	แนวดำเนินการ
<p>กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจเป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียนให้มีบรรยากาศเสมือนที่บ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดั่งสมาชิกในครอบครัวเดียวกันและมีการทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะในการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิตเป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน</p> <p>ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถและป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย</p>	<p>แนวดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> สำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม พิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมในแต่ละครั้ง ควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของบันทึกการจัดกิจกรรม หรืออื่นๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นถึงสาระความสำคัญของกิจกรรม แนวดำเนินการและประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูม ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ตาราง 4 การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)

สาระสำคัญ	แนวดำเนินการ
<p>การประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนเป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาดูแลอยู่เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง ด้วยกัน</p> <p>การประชุมผู้ปกครองดังกล่าวจะทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ปัญหาของนักเรียน</p>	<p>ครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้งซึ่งการประชุมนี้มิใช่การรายงานสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียวแต่เป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมก็คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเตรียมการ <p>ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการโดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. การสื่อสาร <p>ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบหรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุมคำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนแสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคนและอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 3. การจัดกิจกรรมในการประชุม <p>การที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมนั้นจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มต้นด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกันก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครอง ในการประชุมแต่ละครั้ง ครูที่

ตาราง 4 (ต่อ)

สาระความสำคัญ	แนวดำเนินการ
	ปรัชญาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ ดังนี้ 4.1 เป็นหลักฐานในการจัดประชุมแต่ละครั้ง 4.2 เป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป 4.3 เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นถึงสาระความสำคัญของกิจกรรม แนวดำเนินการและประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน คือวิธีการ การสนับสนุน ให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลได้เรียนรู้ และพัฒนาไปสู่บุคคลที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหาและดำรงตนได้เหมาะสมตามวัยโดยใช้รูปแบบที่หลากหลายตามสภาพ และความเหมาะสม ได้แก่ การจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โครงการพิเศษต่างๆ

9. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข

กรมสุขภาพจิต (2551 : 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหานั้น จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลใส่ใจอย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมาก ในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้นมีหลายเทคนิควิธีการแต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน สามารถแสดงรายละเอียดให้เห็นชัดได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

สาระความสำคัญ	แนวดำเนินการ
<p>การให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนเป็นการช่วยเหลือ ผ่อนคลายปัญหาให้ลดน้อยลง ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์</p> <p>ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การปรึกษาเบื้องต้นมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียนครูที่ปรึกษาควรมีความรู้และทักษะพื้นฐาน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จิตวิทยาวัยรุ่น 2. ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ 3. กระบวนการและทักษะการปรึกษาเบื้องต้นที่สำคัญๆ คือ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 การสร้างสัมพันธภาพ 3.2 การใช้คำถาม 3.3 การรับฟังทั้งเนื้อหาและความรู้สึก 4. แนวทางในการแก้ปัญหาของนักเรียนในแต่ละลักษณะปัญหา เช่น ด้านการเรียน สุขภาพ ครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การพนัน หนีเรียน เป็นต้น ซึ่งศึกษาค้นคว้าได้จากเอกสารของหน่วยงานต่างๆ 	<p>ครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้การปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึที่ดีต่อนักเรียน ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการปรึกษาโดยมีกระบวนการในการปรึกษา ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างสัมพันธภาพ 2. พิจารณาทำความเข้าใจปัญหา 3. กำหนดวิธีการและดำเนินการแก้ไขปัญหา 4. ยุติการปรึกษา <p>การเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดี มีคุณภาพนั้น ครูที่ปรึกษาควรจะปฏิบัติ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปรึกษาหรือวิธีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งอาจรับการอบรมจากหน่วยงานภายนอก หรือโรงเรียนจัดอบรมให้ 2. หมั่นฝึกฝนทักษะการปรึกษาและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3. ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับจิตวิทยา พัฒนาการหรือความรู้เกี่ยวกับการปรึกษา การดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นถึงสาระความสำคัญและ แนวดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน ช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนในอันที่จะส่งผลให้การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 6 การจัดกิจกรรมเพื่อการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียน

สาระความสำคัญ	แนวดำเนินการ
ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน นอกจากจะให้การปรึกษาเบื้องต้นแล้วจัดกิจกรรมต่างๆเพื่อช่วยเหลือนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญเพราะจะทำให้การช่วยเหลือมีประสิทธิภาพก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคนและผู้ปกครอง	<p>ครูที่ปรึกษาสามารถคิดพิจารณากิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียนได้หลายแนวทาง ซึ่งในที่นี้สรุปไว้ 5 แนวทางที่จำเป็น คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร 2. การใช้กิจกรรมในห้องเรียน 3. การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน 4. การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม 5. การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง <p>สำหรับข้อ 2 , 3 และ 5 ครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการด้วยตนเอง ส่วนข้อ1และ 4 จำเป็นต้องมีการประสานงานเพื่อขอความร่วมมือจากครูอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนด้วย แต่อย่างไรก็ตามการช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 กิจกรรมดังกล่าว ครูที่ปรึกษาสามารถขอคำแนะนำความคิดเห็นจากครูอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมให้ได้ผลยิ่งขึ้น</p> <p>การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาควรคำนึงถึง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะปัญหา 2. บุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคน 3. สภาพของชั้นเรียน / โรงเรียน / ชุมชน

ที่มา : กรมสุขภาพจิต (2551)

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นถึงสาระความสำคัญและ แนวดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนในอันที่จะส่งผลให้การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นไป

การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข คือวิธีการดูแล เอาใจใส่และช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหาจำต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม โดยใช้รูปแบบที่หลากหลายได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น กิจกรรมในชั้นเรียน การสื่อสารกับผู้ปกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการเยี่ยมบ้านนักเรียน

10. การส่งต่อนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551 : 31) ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการ นั้น อาจมีบางกรณีที่ปัญหาความยากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อปัญหาของนักเรียน จะได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษา หรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาจนใหญ่โต จนยากจะแก้ไข การส่งต่อนักเรียน แบ่งเป็น 2 แบบ (กรมสุขภาพจิต. 2551 : 32) คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้อยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ปัญหา ที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่นปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรมที่ซับซ้อน หรือรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ และประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีก ก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

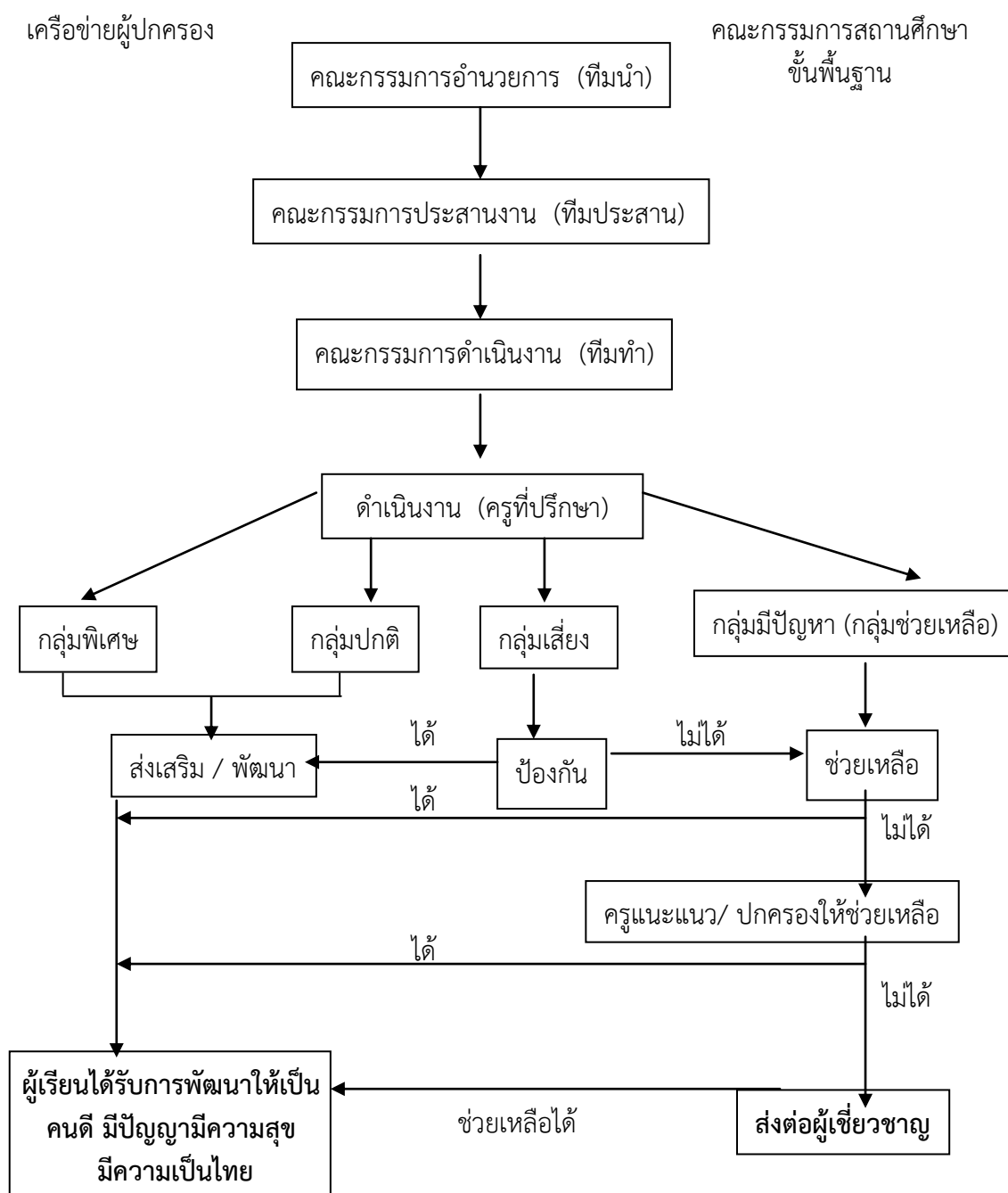
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

การส่งต่อภายนอก เป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ หรือช่วยเหลือแล้วแต่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น หรือกรณีเด็กมีความสามารถพิเศษ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาส ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาและช่วยเหลืออย่างเหมาะสมต่อไป

11. การดำเนินงานระบบคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีขั้นตอน โดยมีการประสานงานหรือรับการสนับสนุนจากผู้บริหารครูที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้ปกครอง ทั้งนี้เพื่อเป็นการดำเนินงานร่วมกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ของนักเรียนที่เริ่มทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการเรียน ครอบครั้ว สังคม พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย การที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว เหล่านี้จึงจำเป็นต้องดำเนินงานตามวิธีการและองค์ประกอบของกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังภาพประกอบ 1 ต่อไปนี้ (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2544 : ไม่มีเลขหน้า)

ภาพประกอบ 1 การดำเนินงานระบบคุณภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่าการดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ ตั้งแต่คณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการประสานงานจนถึงการส่งต่อภายนอกถึงผู้เชี่ยวชาญ ในกรณีที่ครูแนะแนวหรือครูปกครองให้การช่วยเหลือไม่ได้แล้ว

12. การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

การดำเนินการเพื่อประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน เป็นบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารและครูทุกคนในโรงเรียนที่ต้องร่วมมือร่วมใจ และร่วมปฏิบัติงาน โดยเริ่มตั้งแต่

1. การวางแผนปฏิบัติการ (Plan) การเตรียมพร้อม ในการจัดกิจกรรม เพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข โดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพครูทั้งด้านเจตคติ ความรู้และความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
2. การดำเนินงานตามแผน (Do) ซึ่งกำหนดไว้เป็นแผนปฏิบัติงานตามระบบ การดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. การร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน (Check) รวมทั้งการสรุปรายงานผล
4. การนำผลประเมินมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Act) เพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุเป้าหมายและมีการพัฒนาคุณภาพให้ดียิ่งขึ้นเรื่อยๆ

การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงเป็นการใช้หลักการบริหารจัดการ ที่เป็นระบบครบวงจร (PDCA) เป็นฐานการดำเนินงานเช่นเดียวกันกับการประกันคุณภาพภายใน-ภายนอก กล่าวคือ การประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความแตกต่างกันในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา มุ่งการพัฒนาเพื่อการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานภายนอก ส่วนการประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มุ่งการพัฒนาที่ไม่เน้นการรับรองคุณภาพจาก หน่วยงานภายนอก แต่เป็นการประเมินเพื่อทบทวนคุณภาพของระบบ ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ

1. การควบคุมคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1 การควบคุมคุณภาพ ประกอบด้วย การดำเนินงาน 2 ขั้นตอน คือ

1.1.1 วางแผนการดำเนินงาน (Plan) กำหนดมาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านผลผลิต (Output) กระบวนการ (Process) และปัจจัย (Input) ซึ่งเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีคุณภาพตามระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา

1.1.2 การพัฒนาเข้าสู่มาตรฐาน (Do) เป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแผนที่กำหนดโดยเฉพาะครูที่ปรึกษาและครูที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกอบรมครู การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เป็นการดำเนินงานเพื่อประกันคุณภาพภายใน โดยการประเมินภายในของโรงเรียน (การประเมินเพื่อทบทวน) ของคณะครูที่ทำหน้าที่ประเมิน เมื่อสิ้นภาคเรียน เพื่อการติดตามผล ตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงาน (Check) และนำผลมาปรับปรุงดำเนินการได้มาตรฐาน (Act) พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียน เรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ใช้หลักการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ (PDCA)

บริบทโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์

โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย มีฐานะเป็นองค์การมหาชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 และเปลี่ยนสถานภาพเป็นองค์การมหาชนเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เคยตั้งอยู่ที่วัดไร่ขิง ในปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์เป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นเพื่อสร้างนักวิจัย นักวิทยาศาสตร์ และเป็นโรงเรียนที่มีเครือข่ายกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำในประเทศอื่นๆ โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์มีการใช้ระบบคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนเอง โดยปกติมีอัตราการแข่งขันรับเข้าประมาณ 1% (240 คนจากนักเรียนที่สมัครแต่ละปีประมาณ 20,000 คน) โดยนักเรียนทุกคนได้รับทุนการศึกษา เต็มตลอดระยะเวลาที่เรียนอยู่ในโรงเรียน

แนวคิดริเริ่ม

มหาวิทยาลัยมหิตลิวทยาได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดจากความขาดแคลนบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงมีความคิดที่จะผลิตบุคลากรที่มีความชำนาญในทางสาขาวิชานี้ เพื่อป้อนให้กับประเทศ ทั้งนี้บุคลากรเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับพื้นฐานที่ดีก่อนที่จะมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ในการนี้ทางมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความถนัดทางด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ อันเป็นวิชาพื้นฐานสำคัญอยู่แล้ว จึงได้ร่วมมือกับกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เน้นการเรียนการสอนทางด้านวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะ เพื่อสร้างนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา และศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ รูปแบบดังกล่าวนี้ หากขยายนำไปใช้ได้ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ก็จะผลิตกำลังคนได้สอดคล้อง กับความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2533 ศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ ฆมรประวัติน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิตลิวทยา และ ดร.โกวิท วรพิพัฒน์ อธิบดีกรมสามัญศึกษาได้ร่วมลงนามในโครงการความร่วมมือจัดตั้งโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้พื้นที่ 35 ไร่ ของมหาวิทยาลัยมหิตลิวทยา ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ให้กรมสามัญศึกษาใช้เป็นพื้นที่จัดตั้งโรงเรียน โดยทางมหาวิทยาลัยจะให้ความร่วมมือสนับสนุนทางด้านวิชาการ รูปแบบการเรียนการสอนว่าควรจะเป็นไปในรูปแบบใดเพื่อให้เหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้ และพฤติกรรมของการเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ดีในอนาคต

โรงเรียนได้เปิดทำการเรียนการสอน เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2534 โดยได้รับความอนุเคราะห์จากพระธรรมมหาธีรานุวัตร เจ้าอาวาสวัดไร่ขิงให้ใช้บริเวณสถานที่ปฏิบัติธรรมของทางวัดเป็นสถานที่เรียนชั่วคราวไปจนกว่าอาคารเรียนของทางโรงเรียนในบริเวณของมหาวิทยาลัยจะเสร็จเรียบร้อย ในช่วงนั้นทางวัดไร่ขิงได้ให้ความอนุเคราะห์โรงเรียนให้ใช้บริเวณวัดทำการเรียนการสอน บริการเรื่องสาธารณูปโภค โดยไม่คิดมูลค่า ให้ใช้ศูนย์คอมพิวเตอร์ของทางวัดทำการเรียนการสอน อนุเคราะห์พระภิกษุสงฆ์ของวัดมาสอนวิชาพระพุทธศาสนา ทั้งยังมอบเงินทุนส่วนหนึ่งเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนทุกๆ ปีและยังได้รับความอุปการะจากนายแพทย์บุญ วนาสิน ในด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนเรื่อยมา

ได้จ้างครูต่างชาติมาสอนวิชาภาษาอังกฤษปีละ 2 คนทุกปี จัดสร้างหอพักนักเรียนชายและหญิง ณ บริเวณโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ศาลายา

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2536 ได้มีการลงนามร่วมกันอีกครั้งหนึ่งโดย นายบรรจง พงศ์ศาสตร์ อธิบดีกรมสามัญศึกษาและ ศ.นพ.ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี อธิการบดี มหาวิทยาลัยมหิดลในโครงการความร่วมมือจัดตั้งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยเปลี่ยนแปลง มาให้ใช้พื้นที่ 25 ไร่ จำนวนระยะเวลา 30 ปี และตกลงให้ความร่วมมือสนับสนุนการเรียนการสอน รวมทั้งให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เท่าที่จำเป็นตามความเหมาะสมปีการศึกษา 2538 โรงเรียนได้ย้ายสถานที่เรียนจากวัดไร่ขิง ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มาอยู่ที่ตั้งของโรงเรียน ณ ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ซึ่งอยู่ภายใน บริเวณมหาวิทยาลัยมหิดลจนถึงปัจจุบัน

ปี พ.ศ. 2542 รัฐบาลในสมัยนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ผ่านการผลักดันของ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ในฐานะรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีขณะนั้น มีนโยบายจัดการศึกษา ให้กับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ได้พัฒนา อย่างเต็มศักยภาพตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จึงได้มอบหมายให้สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) พัฒนาโครงการจัดตั้งโรงเรียนวิทยาศาสตร์ ที่มีลักษณะพิเศษ ต่างจากโรงเรียนทั่วไป ต่อมาจึงมีพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ พ.ศ. 2543 ให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์แห่งแรกของประเทศไทย มีสถานภาพ เป็นองค์การมหาชน เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2543 ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จุดมุ่งหมายของโรงเรียนตามที่กล่าวไว้ตามพระราชกฤษฎีกาเป็น ดังนี้

“ให้โรงเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ และดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษาที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กที่มีศักยภาพสูง ทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์”

ต่อมาในปีพ.ศ. 2544 ได้มีแต่งตั้งผู้อำนวยการคนแรกของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ องค์การมหาชน คือ ดร. ธงชัย ชิวปรีชา อดีตผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายใต้การดำเนินงานในระบบองค์การมหาชนนี้ โรงเรียนได้รับการบริหารที่ยืดหยุ่นกว่า ในระบบเดิมและได้รับงบประมาณที่มากขึ้น จึงสามารถพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

ความคาดหวังให้โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นโรงเรียนนอกร่อง ได้ส่งผลให้ ในปีพ.ศ. 2551 มีการขยายห้องเรียนวิทยาศาสตร์ไปสู่กลุ่มโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย 12 แห่ง และจัดตั้งโครงการสนับสนุนการจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน โดยการกำกับดูแลของ มหาวิทยาลัย (โครงการ วมว.) อีก 5 แห่งโดยใช้หลักสูตรอ้างอิงจากโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยแต่ละมหาวิทยาลัยจะนำหลักสูตรไปดัดแปลงและปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของมหาวิทยาลัย และยังมีแผนจะจัดตั้งห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) อีกจำนวน 207 โรงเรียน

มหิดลวิทยานุสรณ์ อ่านว่า มะ-หิ-दन-วิท-ทะ-ยา-นุ-สอน สามารถแยกได้เป็น มหิดล วิทยา และอนุสรณ์ ซึ่งมีความหมายดังนี้ มหิดล เป็นพระนามของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก พระบิดาแห่งการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย วิทยา แปลว่า ความรู้ความสามารถ และอนุสรณ์ แปลว่า ความรำลึกถึง ดังนั้น โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

แปลได้ว่า โรงเรียนที่ก่อปรด้วยวิทยาการความรู้ทั้งมวลดำรงอยู่ด้วยความรำลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ
แห่งสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก

ตราสัญลักษณ์โรงเรียน

ตราสัญลักษณ์ของโรงเรียนมหิตลาวิทยานุสรณ์ มีลักษณะเป็นวงกลม มีอักษรตอนบนว่า "ปญญา บริสุขมติ คนยอมบริสุทธิด้วยปัญญา" ตรงกลางวงกลมประกอบด้วยอักษร "ม" อยู่ภายใต้จักรตรี และพระมหาพิชัยมงกุฎและด้านล่างภายใต้วงกลมมีข้อความว่า "โรงเรียนมหิตลาวิทยานุสรณ์" ตัวอักษร ม หมายถึง พระนามของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก โดยทางโรงเรียนได้รับพระบรมราชานุญาตให้ใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

พระพุทธรูปประจำโรงเรียน

หลวงพ่อดำไร่ชิง ปัจจุบันประดิษฐานที่หอพระ บริเวณประตูหน้าของโรงเรียน
เพลงประจำโรงเรียน

มาร์ชมหิตลาวิทยานุสรณ์ แต่งขึ้นตั้งแต่ในสมัยก่อนโรงเรียนเปลี่ยนเป็นองค์การมหาชน
สีประจำโรงเรียน

สีน้ำเงิน - สีเหลือง โดยสีน้ำเงินแทนพระมหากษัตริย์ และสีเหลืองแทน
นักวิทยาศาสตร์สัญลักษณ์ประจำโรงเรียน

ต้นศรีตรัง

ต้นศรีตรัง (*Jacaranda Filicifolia* (Anderson) D.Don) ต้นไม้ประจำโรงเรียน
โดยนำมาจากต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยมหิดล (ในสมัยนั้น)

โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เป็นการเฉพาะกับนักเรียนของโรงเรียน มีการปรับปรุงหลักสูตรทุก 3 ปี โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิสมาชิกต่างๆ จากสถาบันอุดมศึกษาเป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาหลักสูตร โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้นักเรียนรอบด้าน ทั้งพุทธิศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา รายวิชาพื้นฐานครอบคลุมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ยังจัดสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมให้หลากหลาย สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัดและความสนใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อมุ่งสร้างความเป็นพหุปัญญา สร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ เปิดโลกทัศน์ที่กว้างไกลของนักเรียน และ เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งความรู้ ความคิด ความดีงาม และความรับผิดชอบ ต่อสังคม

ปัจจุบันโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ใช้หลักสูตรโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ พุทธศักราช 2552 ซึ่งเป็นการปรับปรุงหลักสูตรครั้งที่ 3 โดยปรับปรุงหลักสูตรให้มีความใกล้เคียงเนื้อหา สอนโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ได้เพิ่มรายวิชาทักษะชีวิต เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตในหอพัก และทำให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคลากรที่มีความสามารถและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และเพิ่มรายวิชาสัมมนาวิทยาศาสตร์ รายวิชาธรรมชาติและการสืบเสาะอย่างวิทยาศาสตร์ (Nature of Science and Scientific Inquiry) และรายวิชาโครงงานวิทยาศาสตร์ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด และกระบวนการสืบเสาะค้นหาองค์ความรู้ หากคำตอบของข้อสงสัย ของปัญหาที่อยากรู้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Methods) เช่นเดียวกับที่นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย หรือนักประดิษฐ์คิดค้นใช้ในกระบวนการทำงานของตนเอง รวมถึงการพัฒนาทักษะในการทำวิจัย (โครงงาน) อย่างครบวงจร และปลูกฝังจิตวิญญาณและความรู้ความสามารถในการเป็นนักคิดค้น นักวิจัยในภายภาคหน้า โดยได้รับความร่วมมือจากบุคลากรชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น Dr. David Workman จาก Illinois Mathematics and Science Academy หลักสูตรนี้ยังส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาต่างประเทศ คือภาษาอังกฤษ โดยมีการสอนแบบแบ่งกลุ่มนักเรียนตามคะแนนสอบและจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ รวมถึงเปิดการสอนภาษาอื่น ๆ อีกอย่างน้อย 4 ภาษา คือ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน โดยในบางครั้งหากมีบุคลากรที่เหมาะสมจะเปิดการเรียนการสอนภาษาอื่นๆ ด้วย ในอดีตเคยมีการเปิดสอนภาษาเกาหลี และภาษารัสเซีย การสอนภาษาต่างประเทศนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างความเป็นสากลให้เกิดขึ้นในบุคลากรของชาติในอนาคตและเพื่อยกระดับความเป็นโรงเรียนวิทยาศาสตร์ให้ทัดเทียมกับโรงเรียนวิทยาศาสตร์ชั้นนำของโลก (World Class)

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์มีระบบการคัดเลือกนักเรียน ที่ดำเนินการโดยบุคลากรของโรงเรียนเอง เพื่อคัดเลือกนักเรียนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับเป้าหมายของโรงเรียน ในอดีต การสอบคัดเลือกนักเรียนเข้าโรงเรียนทำควบคู่ไปกับการคัดเลือกนักเรียนเข้าโครงการ พสวท. จนถึงรุ่นที่ 16 หรือรุ่นที่เข้าปีการศึกษา พ.ศ. 2549 โดยมีการสอบแบ่งเป็น 2 รอบ โดยในรอบแรกเป็นข้อสอบประเภทข้อเขียน ซึ่งมีทั้งข้อสอบประเภทปรนัยและอัตนัย ส่วนในรอบที่สองนั้น จนถึงรุ่น 17 หรือรุ่นที่เข้าปีการศึกษา พ.ศ. 2550 เป็นการสอบพร้อมกับการเข้าค่ายที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โดยมีทั้งการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และการฟังบรรยายแล้วสอบจากเรื่องที่บรรยาย รวมถึงมีการให้นักเรียนได้เข้าใช้ห้องปฏิบัติการของทั้งสาขาวิชาชีววิทยา เคมี และฟิสิกส์ ทั้งนี้

มีจุดประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนได้เข้าใจถึงชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนหอพัก เพื่อช่วยในการตัดสินใจ รวมถึงเป็นการวัดความสามารถในการเรียนรู้ ที่ไม่สามารถเตรียมมาล่วงหน้าได้ อย่างไรก็ตาม จากรุ่น 18 หรือรุ่นที่เข้าปีการศึกษาพ.ศ. 2551 เป็นต้นไป เนื่องจากได้ปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกนักเรียน ให้สามารถเข้าร่วมกับการคัดเลือกนักเรียนเข้าโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ทั้ง 12 แห่ง จึงมีการปรับใช้การอ่านบทความแทนการฟังบรรยาย และเปลี่ยนให้การเข้าร่วมค่าย ที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์เป็นไปตามความสมัครใจแทน

การคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ถือว่ามีคะแนนสูงมาก โดยปกติแล้วตั้งแต่วัย 17 เป็นต้นมา มีนักเรียนมาสมัครเข้ารับการคัดเลือกประมาณ 20,000 คน สถิตินักเรียนสมัครเข้าเรียนที่โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์สำหรับรุ่นที่เข้าปีการศึกษาพ.ศ. 2555 มีจำนวน 19,993 คน โดยโรงเรียนจะทำการคัดเลือกเพื่อเข้าเรียนเป็นจำนวน 240 คน โดยนักเรียนที่ได้คะแนนเท่ากันเป็นอันดับสุดท้าย ทางโรงเรียนจะรับเข้าศึกษาด้วย

บริบทโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย เป็นโรงเรียนที่กรมสามัญศึกษาจัดตั้งขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีทรงเจริญพระชนมายุ ครบ 3 รอบ ในวันที่ 4 กรกฎาคม 2536 ด้วยสำนึกในพระกรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สนองตามพระราชประสงค์ที่ทรงมุ่งมั่นส่งเสริมคุณภาพชีวิตในด้านความเป็นอยู่และการศึกษาของประชาชนโดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกลโดยให้โอกาสแก่เยาวชนที่มีความสนใจ และมีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้ฝึกฝนความรู้ความสามารถ ด้านนี้เป็นพิเศษตั้งแต่เยาว์วัย

ดังนั้น กรมสามัญศึกษาในฐานะหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี จำนวน 12 โรงเรียน ในทุกเขตการศึกษา เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2536 ประกาศจัดตั้ง 4 โรงเรียน คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง เชียงราย และจังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2537 ประกาศจัดตั้ง 4 โรงเรียน ในจังหวัดมุกดาหาร เพชรบุรี สตูล และจังหวัดเลย ปีการศึกษา 2538 ประกาศจัดตั้ง 3 โรงเรียน ในจังหวัดลพบุรี พิษณุโลก และจังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2539 ประกาศจัดตั้งอีก 1 โรงเรียน ในจังหวัดชลบุรี โดยได้รับพระราชทานนามว่า โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ต่อท้ายด้วยชื่อ จังหวัดที่เป็นสถานที่ตั้งของโรงเรียนและใช้นามภาษาอังกฤษว่า “Princess Chulabhorn’s College” พร้อมทั้ง พระราชทานแผ่นศิลาฤกษ์โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย ดำเนินการจัดพิธีวางศิลาฤกษ์ พร้อมกันทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2539 โดยมีวัตถุประสงค์ (กลุ่มโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย. 2548 : 1)

1. เพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงพระเจริญพระชนมายุครบ 3 รอบ
2. เพื่อเป็นสถานศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่ฝึกทักษะความรู้ความสามารถของนักเรียน ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ

3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่เรียนดี มีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้มีโอกาสเพิ่มมากขึ้นในการเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาและได้พัฒนาความรู้พื้นฐานในด้านเนื้อหา อย่างเข้มข้น นำไปสู่การแก้ปัญหาและปรับปรุงสิ่งแวดล้อมให้ได้ผลอย่างแท้จริง

4. เพื่อเป็นสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาตัวอย่างในด้านการฝึกอบรมนักเรียน ให้เป็นกุลบุตรกุลธิดาที่เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมจริยธรรมสามารถพึ่งตนเองได้และเป็นประโยชน์ ต่อสังคม

ตราประจำ โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

ตราประจำ โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

ความหมายของตราสัญลักษณ์

1. รัศมีเหนือมงกุฎ และมงกุฎเป็นสีเหลือง
2. อักษร พระนามย่อ จ.ภ. อักษร จ สีแสด และ อักษร ภ สีน้ำเงิน
3. แถบโบชื้อโรงเรียนเป็นสีน้ำเงินขอบสีเหลืองทอง
4. อักษรชื่อโรงเรียนสีเหลืองทอง ต่อท้ายด้วยชื่อจังหวัด

คำขวัญโรงเรียน

รักษาศักดิ์ศรี มีคุณธรรมนำวิชาการ สืบสานงานพระราชดำริ

ปรัชญาประจำโรงเรียน

ปถุญญาตถถ วิปสสติ แปลว่า คนย่อมนเห็นเนื้อความด้วยปัญญา

หมายความว่า ปัญญาเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุ 3 ประการ คือ

สุตตะมะยะปัญญา ปัญญาสำเร็จได้ด้วยกรฟัง

จินตะมะยะปัญญา ปัญญาสำเร็จได้ด้วยการนึกคิด

ภาวะนมะยะปัญญา ปัญญาสำเร็จได้ด้วยการฝึก

ฉะนั้นบุคคลผู้ประสงค์ให้เกิดปัญญาต้องประกอบด้วยเหตุ 3 ประการนี้เมื่อมีปัญญาพินิจ

พิจารณาถึงเหตุผล จึงสามารถรู้แจ้งรู้จริงในเนื้อความนั้นๆ ได้

สีประจำโรงเรียน น้ำเงิน - แสด

สีน้ำเงิน หมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์

สีแสด หมายถึง สีประจำวันพฤหัสบดี

ซึ่งตรงกับวันประสูติของสมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี

มาร์ชจุฬาราชวิทยาลัย

คำร้อง วิชาญ เขาวลิต

ทำนอง กิตติ ศรีเปารยะ

ราชวิทยาลัยอันใหญ่ยิ่ง งามเพริศพริ้งคุณธรรมเลิศล้ำค่า

ทั้งศาสตร์ศิลป์เลิศล้ำทางปัญญา มุ่งศึกษาวิทยาศาสตร์ให้ก้าวไกล

ชูเชิดเทิดพระเกียรติแห่งเจ้าฟ้า องค์จุฬาราชมนตรี พระนามยิ่งใหญ่

เจ้าฟ้านักวิทยาศาสตร์ของชาติไทย ก้องเกริกไกลลือเลื่องกระเดื่องนาม

สี่แสดประเสริฐเจ็ดจ้าวองค์ฟ้าหญิง น้ำเงินมิ่งกษัตริยาฟ้าสยาม

มงคลสถิตย์อยู่คู่เขตคาม ปรากฏนามจุฬาราชมนตรีราชวิทยาลัย

มุ่งส่งเสริมสร้างสรรค์จรโลงชาติ สร้างนักวิทยาศาสตร์ให้ยิ่งใหญ่

สร้างเกียรติยศชื่อเสียงให้เกรียงไกร นำชาติไทยก้าวหน้าชั่วฟ้าดิน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เนื่องจากการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนถือเป็นนโยบายใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการในการส่งเสริมคุณภาพนักเรียน แต่มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียนอยู่น้อย ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าจะได้นำเสนอผลงานที่เกี่ยวข้องและเอื้อประโยชน์ต่อการศึกษา ค้นคว้าในครั้งนี้ ดังนี้

สุรัชต์ ชาศะรักษ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานและเปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต3 ทั้งโดยรวมและรายด้าน ตามสถานภาพและประเภทของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต3 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 328 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 36 คน ครูผู้สอน จำนวน 292 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie และ Morgan กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.962 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า 1)ระดับการดำเนินงานและผลการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต3 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2)เปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3)เปรียบเทียบการดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต3 ตามประเภทของโรงเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วัชร จันทรัตน์ (2551 : บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่องการประเมินระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 3 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ประเมินความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2) ประเมิน ประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (3) ประเมินประสิทธิผลของระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ (4) ศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 3 กลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 36 คน ครูที่ปรึกษา จำนวน 234 คน ผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 385 คน นักเรียน จำนวน 385 คน รวม 1,040 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบทดสอบ แบบวัดเจตคติ และแบบบันทึกข้อมูล สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารและครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีความตระหนักต่อระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ประสิทธิภาพของกระบวนการดำเนินงานด้านระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) ประสิทธิภาพของระบบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง 4) ปัญหาเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สำคัญ ได้แก่ ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขาดงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ในการ ดำเนินงาน

รุจิราภรณ์ คำศิลา (2552 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยสภาพปัญหาและการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 วิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและหัวหน้าครูแนะแนว จำแนกตามสถานภาพและระดับช่วงชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยคือผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าครูแนะแนวโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำนวน 322 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม มีลักษณะแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.36 ถึง 0.91 มีค่าความเชื่อมั่น 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test แบบ Independent Samples และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพ และปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบสภาพปัญหาและการดำเนินงาน ตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำแนก

ตามสถานภาพและระดับช่วงชั้นทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าครู
แนะแนวมีปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

3) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 จำแนกตามสถานภาพและระดับช่วงชั้นทั้งโดยรวมและรายด้าน
พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้าครูแนะแนวมีปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

สุภาพ อัยยะ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหาร
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 346 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า การวิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยสรุป
ได้ดังนี้ 1) สภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ปัญหาการบริหารระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต 1
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 3) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 4) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ ในการทำงาน
พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 5) การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 6) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ข้าราชการครูและ บุคลากร
ทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 7) การเปรียบเทียบปัญหา
การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต1
จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานพบว่า ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น
ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 8) การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำแนกตาม
ขนาดของโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกันที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประเสริฐ สวนจันทร์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต1 การวิจัยครั้งนี้
มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียน
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต1 จำแนกตามตำแหน่งขนาดและประเภท

ของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน 162 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย (X) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระยอง เขต1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต1 จำแนกตามตำแหน่งของบุคลากรโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต1 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต1 จำแนกตามประเภทของโรงเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนเพียงด้านเดียวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าหากชุมชนได้มีบทบาทการมีส่วนร่วม ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาแล้ว การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้เน้นให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่วนเนื้อหาของสาระของการมีส่วนร่วมนั้นจะกำหนดไว้ในบทบาทและหน้าที่ของกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2543 แต่เนื่องจากปัจจุบันพฤติกรรมของนักเรียนทั้งระดับปฐมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนวัยเรียน ซึ่งเกิดจากการเลี้ยงดู ในครอบครัวและการเลียนแบบพฤติกรรมที่ได้พบเห็น ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ได้ ซึ่งระบบการช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีขั้นตอนในด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็น การส่งเสริมนักเรียน การแก้ไขปัญหาและวิธีการ รวมถึงเครื่องมือที่ชัดเจน ซึ่งการดำเนินงาน ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะประสบผลสำเร็จเป็นไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากชุมชน บุคคล และหน่วยงานอื่น ที่เกี่ยวข้องโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนต่อไป

2. งานวิจัยต่างประเทศ Goodman (2000 : Abstract) ได้ทำการศึกษาการใช้ SDQ เพื่อการคัดกรองเด็ก ที่มีความผิดปกติทางจิตใจกับกลุ่มตัวอย่างในชุมชน เพื่อนำ SDQ ไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา การสำรวจหาเด็กที่มีสภาวะความผิดปกติทางจิตใจในชุมชน ผู้ตอบแบบสอบถามหลายกลุ่ม อาทิ ผู้ปกครอง ครู เยาวชน มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องสมมติฐานของสภาวะความผิดปกติทางจิตใจ

เช่น เห็นว่าเป็นสภาวะที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคล เป็นความเคลื่อนไหวทางอารมณ์ของบุคคล สภาวะ ความแตกต่างของบุคคลนั้น ประกอบด้วย พฤติกรรมส่วนบุคคล พวกพฤติกรรมอยู่ไม่สุข ไม่อยู่นิ่ง พวกซึมเศร้า และพวกที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ สภาพความแตกต่างของบุคคล พบว่า เป็นความกลัวเฉพาะอย่าง ความกลัวการถูกทอดทิ้งและพฤติกรรมการกินที่ไม่พึงประสงค์ โครงการคัดกรองโดยใช้กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม SDQ หลายๆ กลุ่มจากชุมชน ทำให้ได้ข้อมูล ที่เป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้น และช่วยให้สามารถตรวจสอบสภาวะพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ทางจิต ในเด็กได้มากขึ้น ดังนั้น จึงช่วยให้สามารถพัฒนาไปสู่การรักษาที่มีประสิทธิภาพต่อไป

Chandler (2001 : 136) ได้ศึกษาการเปลี่ยนผ่านโดยใช้รูปแบบการให้บริการ พิเศษแก่เด็กปฐมวัย 2 รูปแบบ ในการศึกษาได้สำรวจผู้ปกครองของเด็กวัยประถมศึกษา ที่มีความพิการ เพื่อระบุสารสนเทศ และบริการให้แก่ผู้ปกครองในขณะที่พวกเขาและลูกๆ ของพวกเขาทำการเปลี่ยนผ่านจากการเข้าร่วมแต่แรกๆ และโปรแกรมการศึกษาพิเศษก่อนวัยเรียน ของรัฐบาล และได้ระบุ ภารกิจของผู้ปกครองและโปรแกรมด้านที่ขอบเป็นพิเศษด้วย ภารกิจเหล่านี้ ได้แก่ การไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการไม่มีทางเลือกที่จัดให้สำหรับบริการ การขาดแคลนสารสนเทศ ที่จัดให้ในการบริการ และการขาดแคลนสารสนเทศที่จัดให้เป็นทางเลือกที่มีอยู่ ความแตกต่าง ระหว่างการเปลี่ยนผ่านครั้งแรกกับครั้งที่สอง ได้นำมาอภิปรายในด้านประเด็นปัญหาที่ปรับปรุง ตลอดเวลา และประเด็นที่ทำให้เลวร้ายลงตลอดเวลา

Jeter (2003 : 4168-A) ได้ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้ความรู้สึกที่เกิดขึ้น ในการตัดสินใจของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง วิธีการศึกษาอาศัยงานวิจัยที่ ผ่านมาซึ่งใช้ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเองในการตัดสินใจ การทำสรุปย่อทฤษฎีการตัดสินใจแบบคลาสสิก เพื่อใช้เป็นสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของเมืองและการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ก็ได้นำมารวบรวมไว้ด้วย ใช้กรอบการจัดองค์การ 4 กรอบ ของ Bolman และ Deal เป็นกรอบแนวความคิดแล้ววิเคราะห์การตัดสินใจจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นเองตามที่รับรู้ ซึ่งผู้ร่วมวิจัย ที่เป็นผู้บริหารจำนวน 10 คน ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง วารสารทางวิชาการ ด้านการตัดสินใจ และตัวอย่างการเขียนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการตรวจสอบและจำแนก การตัดสินใจจำนวน 143 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง รับรู้การตัดสินใจจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นเองในด้านเป้าหมาย การแบ่งแรงงาน ความต้องการของมนุษย์ บุคลิกภาพและการจัดองค์การความเคลื่อนไหวด้านมนุษยสัมพันธ์ การร่วมกันจัดตั้ง อำนาจ และการตัดสินใจ

Massare (2004 : 3151-A) ได้ศึกษาพฤติกรรมนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบ ว่าด้วยเครื่องแต่งกายของนักเรียน ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง ในการสวมเครื่องแบบโรงเรียน จากการศึกษาเอกสารสำคัญเกี่ยวกับนักเรียนในด้านวินัย การเข้าเรียน และตามนโยบาย เครื่องแบบโรงเรียนจากแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) สำรวจผู้บริหารจำนวน 133 คน ครู และผู้ปกครอง จำนวน 1,336 คน กลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครอง พบว่าโดยภาพรวมโรงเรียนที่ทำการศึกษามีนโยบายเกี่ยวกับ ระเบียบ ว่าด้วยเครื่องแต่งกาย หลังจากได้นำนโยบายเครื่องแบบโรงเรียนไปใช้ ทำให้ปัญหา ด้านการทำร้ายร่างกายการทะเลาะวิวาท ไม่เคารพเพื่อน และการสั่งพักการเรียนลดลง

และการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง และสนับสนุนให้นักเรียนใช้เครื่องแบบโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และครูสนับสนุน และรับรองคุณภาพสำหรับเครื่องแบบโรงเรียน จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าพฤติกรรมที่ปรับปรุงดีขึ้นเท่าที่เป็นไปได้ การศึกษาโรงเรียนทั้ง 3 โรงเรียน ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ เป็นรูปแบบการศึกษาที่สามารถใช้แทนได้จากกลุ่มโรงเรียนกลุ่มหนึ่ง เพื่อกำหนดผลกระทบของนโยบายเครื่องแบบโรงเรียนที่มีผลต่อนักเรียนของกลุ่มโรงเรียนนั้น

Langbell (2006 : 57) ได้ศึกษาการพัฒนา นโยบายความร่วมมือกันในการประกันคุณภาพเพื่อการเชื่อมต่อโรงเรียนของรัฐถึงโรงเรียนเอกชนในระดับสูงกว่ามัธยมต้น โครงการนี้ มุ่งศึกษาความร่วมมือกันในกลุ่มโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเอกชนในระดับ จุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้ เพื่อจำแนก หาความเหมาะสม ลดภาระปัจจุบันที่ให้การยอมรับไว้ว่างใจสถาบันการศึกษาของรัฐ ของกลุ่มนักเรียนโรงเรียนเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีความสำคัญ ของงานวิจัยนี้เพื่อประกันคุณภาพการปฏิบัติงานเพื่อให้สามารถทำให้เกิดการยอมรับไว้ว่างใจในการสอนสาขาวิชา โปรแกรมของสถาบันการศึกษาของเอกชนโครงการนี้ได้รวมการ ศึกษามีส่วนร่วมได้ส่วนเสียจากโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทในการร่วมมือในการออกแบบการอภิปรายในประชุมเชิงปฏิบัติ ช่วยในการศึกษาวิเคราะห์ การปฏิบัติการสอน โครงการนี้พบเกณฑ์ของการประกันคุณภาพ การบันทึกข้อเสนอแนะ จากการออกแบบการอภิปรายเป็นการนำเสนอทางเลือกของสถาบัน การศึกษาของบริติชโคลัมเบีย ได้คัดเลือกผลสะท้อนจากผู้เข้าร่วมการวิจัยในประสบการณ์การให้ความร่วมมือที่เป็นธรรมชาติ

Debnam (2012 : 142-152) ได้ศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา ระบบสนับสนุนการดำเนินการในโรงเรียนกับพฤติกรรมการแทรกแซงโรงเรียนทั่วทั้งบวกลและสนับสนุน พรรณนาวิเคราะห์เบื้องต้นมากกว่า 14,000 โรงเรียนทั่วประเทศได้รับการฝึกอบรมในการแทรกแซง พฤติกรรมโรงเรียนทั่วทั้งบวกลและสนับสนุน (SWPBIS) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายทั้งเพื่อลดปัญหาพฤติกรรม และสภาพภูมิอากาศที่จะส่งเสริมโรงเรียนที่เป็นบวกล แต่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจโปรแกรม และการให้บริการให้กับเด็กที่ไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอในระดับสากลของการสนับสนุน จะยังคงอยู่ ข้อมูลจาก 45 โรงเรียนประถม SWPBIS การดำเนินการที่ถูกเก็บรวบรวม โดยใช้เครื่องมือการประเมินผลโรงเรียนทั่วและนักศึกษาระบบเครื่องมือการประเมินบุคคล (I-SSET) เพื่อประเมินการใช้งานของโรงเรียนทั่ว, ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ระบบสนับสนุนข้อมูล I-SSET ซึ่งให้เห็นว่าเกือบทุกโรงเรียนดำเนินการได้รับคำสั่งจากรัฐบาลกลางชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 สนับสนุน (เช่นการประเมินพฤติกรรมการทำงาน, การสนับสนุนที่นักเรียน) แต่โรงเรียนไม่กี่โปรแกรม การดำเนินการตามหลักฐานอื่นๆ สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการมากขึ้นอย่างเข้มข้น โรงเรียน ระดับลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับการดำเนินการบางแง่มุมของ SWPBIS สากล แต่ไม่ได้อยู่กับเงินกองทุนชั้นที่ 2 หรือ 3 สนับสนุน ผลกระทบของการค้นพบเหล่านี้สำหรับการพัฒนาอาชีพที่จะกล่าวถึง

Kimsun (2013 : 1-6) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเครื่องตีแอลกอฮอล์ ในหมู่นักศึกษาเอเชียอเมริกัน เพศเชื้อชาติการสูบบุหรี่และภาวะซึมเศร้า วัตถุประสงค์การศึกษานี้ ได้ตรวจสอบเพศเชื้อชาติและปัจจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ ในหมู่นักศึกษาเอเชียอเมริกันใช้แบบสอบถาม CAGE วิธีการการศึกษาคือภาคตัดขวางการสำรวจ ในโรงเรียน นักศึกษาที่ตนเองระบุว่าเป็นเอเชียเข้าร่วม ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย

258 เอเชียศึกษาอเมริกัน (132 ชายและหญิง 126) ในทุก 17.7% ของเพศชายและ 8.9% ของเพศหญิงมีปัญหาเครื่องตี้อัลกอฮอลล์ขึ้นอยู่กับคะแนน CAGE 2 หรือมากกว่า ; แต่ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญเล็กน้อย ($X^2 [1, N=225]=3.7, p=0.08$) เพศชายจีน และเวียดนามมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาเครื่องตี้อัลกอฮอลล์มากกว่าเพศหญิงในกลุ่มย่อยของแต่ละชาติพันธุ์ ในหมู่ชาวเกาหลีผู้หญิงมากขึ้น (33%) มีปัญหามากกว่าเพศชาย (11%) นักเรียนชายไม่แตกต่างกัน ในปัญหาเครื่องตี้อัลกอฮอลล์ตามเชื้อชาติในขณะที่เพศหญิงเกาหลีมีแนวโน้มที่จะมีปัญหา ($X^2 [4, N=112]=13.0, p=0.01$) เพศหญิงกว่าในกลุ่มอื่นๆ หลังจากที่มีการควบคุมสำหรับเพศ, เอเชียศึกษาชาวอเมริกันที่มีอายุ (≥ 25) สูบบุหรี่ในปัจจุบันและการรายงานภาวะซึมเศร้า มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาเครื่องตี้อัลกอฮอลล์ สรุปว่า วิทยาลัยแรงงานศูนย์สุขภาพควรติดตามอย่างใกล้ชิดนักเรียนเอเชียที่มีปัจจัยเสี่ยงสำหรับการตรวจสอบเริ่มต้นของการและการรักษา สำหรับปัญหาเครื่องตี้อัลกอฮอลล์

Hunter (2013 : Abstract) ได้ศึกษาการประเมินผลการตรวจสอบใน Check Out สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม Internalizing พฤติกรรม Internalizing เป็นผู้กำกับ ในใจที่มีต่อเด็กและมองข้ามบ่อยครั้งในห้องเรียนเมื่อเทียบกับพฤติกรรม externalizing เมื่อพฤติกรรม Internalizing จะมีการระบุงการแทรกแซงองค์-พฤติกรรม (CBIS) โดยทั่วไป จะมีการแทรกแซงของทางเลือก แต่ CBIS เป็นเวลานานและต้องใช้ทักษะและประสบการณ์ มากสำหรับการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จการแทรกแซงการกำหนดเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ และใช้เวลาที่มีประสิทธิภาพสำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม internalizing เป็นสิ่งจำเป็น เช็คอิน เช็คเอาท์ (CICO) ได้รับการแสดงให้เห็นว่าการแทรกแซงของกลุ่มเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพ สำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม externalizing แต่การแทรกแซงเหล่านี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้ โดยตรงการกำหนดเป้าหมายเด็กที่มี internalizing รูปแบบพฤติกรรม วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการแทรกแซง CICO เป็นเป้าหมายสำหรับเด็กที่มีปัญหาพฤติกรรม internalizing สีโรงเรียนประถมศึกษาที่มี internalizing ปัญหาพฤติกรรมที่ได้รับการแทรกแซง CICO ผลการศึกษาพบว่าคะแนนพฤติกรรมเปลี่ยน prosocial เพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากการแทรกแซง CICO และระดับของนักเรียนพฤติกรรม internalizing ลดลง

Cole (2013 : 58-71) ได้ศึกษาเรื่อง วิทยาลัยการประมาณความถี่พฤติกรรม นักเรียน: อยาคลุ่มเครือและแจกแจงกลยุทธ์การประเมินผลที่คล้ายกัน แบบสำรวจที่เก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการพฤติกรรมที่พบในหลายสาขารวมถึง แต่ไม่ จำกัด เฉพาะ ผู้ที่ดำเนินการศึกษาวิจัยผู้บริโศค การศึกษา สุขภาพ พฤติกรรมทางเพศ การใช้จ่ายโพลการเมือง และหลายประเภทของการศึกษา การศึกษาเหล่านี้มักจะใช้ปริมาณพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ คลุมเครือเป็นชุดการตอบสนองหรือตอบสนองแจกแจงชุดที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเลือกหรือนับพฤติกรรม เป้าหมายหรือการรวมกันของทั้งสองประเภท การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทั้งสองวิธีการทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประมาณการการออกแบบวิธีการ วิธีการ - ข้อมูล สำหรับการศึกษานี้ถูกนำมาจาก 2010 การบริหารงานของวิทยาลัยการสำรวจ จุดเริ่มต้นของความผูกพันของนักศึกษา (BCSSE) ซึ่งเป็นยาให้กับนักเรียนปีแรกที่เข้ามา ผู้ตอบ แบบสอบถามรวม 30,964 ปีแรกนักศึกษาเข้ามาจาก 81 สถาบันอุดมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ดำเนินการแล้วออกผลการวิจัย การศึกษาครั้งนี้พบว่า พฤติกรรมที่พบบ่อย

มากขึ้นสั้นกว่ากรอบเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้เมื่อประเมินพฤติกรรมการใช้กลยุทธ์การแจกแจงในการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาหลายปริมาณคลุ่มเครือมีความเกี่ยวข้องกับการตอบสนองที่เพิ่มขึ้นสำหรับการแจกแจงพฤติกรรมเดียวกันแสดงให้เห็นว่าสองปริมาณการพฤติกรรมจะให้การประมาณการที่สอดคล้องกันของพฤติกรรมเดียวกัน อีกประการหนึ่งการค้นพบที่สำคัญเท่าเทียมกันคือว่ามีเพียงไม่กี่แห่งที่มีความหมายแตกต่างกันในกลุ่มที่เกี่ยวกับการประมาณการเหล่านี้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การพัฒนาการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นต้องมีการร่วมกันพัฒนาอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน โดยเริ่มจากการให้ความรู้สร้างความเข้าใจกับบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมาใช้ในการควบคุมคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบ ทบทวน และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาและการเตรียมการเพื่อรองรับการประเมินเพื่อรับรองคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยสำนักประเมินมาตรฐานและคุณภาพการศึกษานั้น ดังนั้นจึงต้องมีการจัดและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการสืบค้นและการนำไปใช้ได้อย่างทันท่วงที ซึ่งต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา การเปรียบเทียบสภาพและปัญหา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยมีขั้นตอนวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ปีการศึกษา 2555 จำนวน 80 คน และ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 90 คน รวมประชากรทั้งหมด 170 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้ได้ตามสัดส่วน 80 : 80 รวม 160 คน ได้แก่

2.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) จำนวน 80 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ จำนวน 80 คน โดยใช้วิธีจับสลากให้ได้จำนวน 80 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ตามกรอบแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เกี่ยวกับ เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน

2. ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ด้าน ได้แก่ (กรมสุขภาพจิต. 2551)

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

- 2.2 การคัดกรองนักเรียน
- 2.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
- 2.4 การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข
- 2.5 การส่งต่อนักเรียน

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบวิธีของลิเคอร์ท (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 67-70) โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือโดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดจุดประสงค์ ขอบข่าย ของเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้าในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 5 ด้าน ดังนี้
 - 2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน
 - 2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
 - 2.4 ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข
 - 2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน
3. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาอ่านข้อคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องการใช้ภาษา ให้มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และ ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่
 - 5.1 อาจารย์ ดร.สุรินทร์ แก้วชูฟอง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านปากห้วยอำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย วุฒิปริญญาเอก ดุษฎีบัณฑิต การบริหารการศึกษา
 - 5.2 อาจารย์เรืองยศ ครองตรี รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย วุฒิปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิตการบริหารการศึกษา

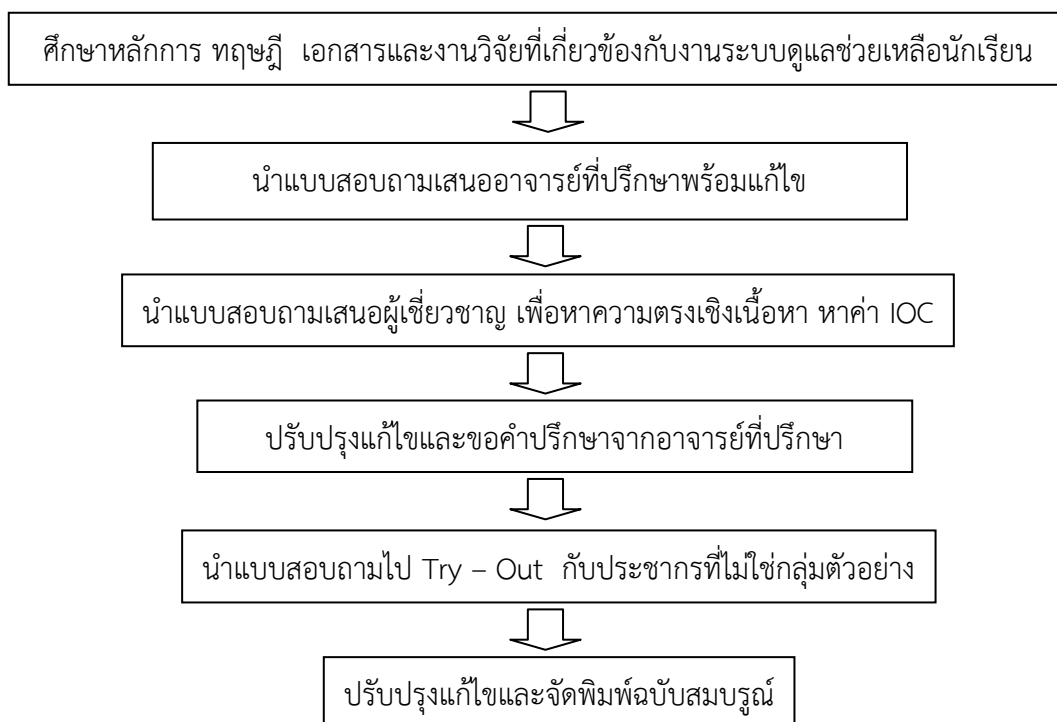

5.3 อาจารย์ประทัต ชาติ รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย อำเภอยะนิงคาน จังหวัดเลย วุฒิปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิตการวัดผลประเมินผล

6. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแบบสอบถาม

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) ในโรงเรียนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือแล้วหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ซึ่งอาศัยสูตร r_{xy} ของเพียร์สัน เมื่อทดสอบนัยสำคัญแล้ว ได้ข้อที่เข้าเกณฑ์ จำนวน 44 ข้อ ตามที่ต้องการได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้านสภาพการดำเนินงานระหว่าง 0.28-0.91 และด้านปัญหาการดำเนินงานระหว่าง 0.34-0.87 และหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา α (Alpha) ตามวิธีของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 99) ได้ค่าความเที่ยงของสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เท่ากับ 0.96 และค่าความเที่ยงของปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 เท่ากับ 0.98

8. ปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป การบรรยายขั้นตอนการสร้างเครื่องมือสามารถแสดงเป็นลำดับขั้นตอนดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าไปยังโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เพื่อขอเก็บข้อมูล
2. เก็บข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ จำนวนแบบสอบถาม 160 ฉบับ โดยผู้ศึกษาค้นคว้าติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้ง 160 ฉบับ มาตรวจสอบความถูกต้องเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องแล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ นำมาวิเคราะห์แจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ
 - 2.2 แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อรายด้านและโดยภาพรวมโดยมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

4.51-5.00	หมายถึง	มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด
 - 2.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่
 - 1.1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 101)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนรายข้อ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนรวม
 n แทน จำนวนข้อ

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายรายข้อและรวมทุกข้อ (Item total Correlation) โดยใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 98)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ X และ Y
 X แทน คะแนนของตัวแปร X
 Y แทน คะแนนของตัวแปร Y
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 125)

$$\text{ร้อยละ (Percentage)} = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ f แทน ความถี่หรือจำนวนข้อมูลคุณลักษณะที่สนใจศึกษาหาร้อยละ
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 125)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัว
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 127)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน ข้อมูลแต่ละตัว
 x^2 แทน ข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใช้ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน ใช้การทดสอบสถิติ F-test (Two-way ANOVA) จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. 2553 : 134)

$$\bar{X} = \frac{MS_b}{MS_w}$$

โดย $MS_b = \frac{SS_b}{k-1}$ และ $MS_w = \frac{SS_w}{N-k}$

$$SS_b = \sum_{j=1}^K \frac{T_j^2}{n_j} - \frac{T^2}{N} \quad \text{และ} \quad MS_w = \sum_{j=1}^K \sum_{i=1}^{n_j} x_{ij}^2 - \sum_{j=1}^K \frac{T_j^2}{n_j}$$

เมื่อ	MS_b	แทน	ความแปรปรวนโดยหาจากความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	MS_w	แทน	ความแปรปรวนโดยหาจากความแปรปรวนภายในกลุ่ม
	T_i	แทน	ผลรวมของคะแนน n ค่าในแต่ละกลุ่ม
	T	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n_j	แทน	จำนวนข้อมูลในแต่ละกลุ่ม
	K	แทน	จำนวนกลุ่ม
	X_{ij}	แทน	ข้อมูลตัวที่ i ในกลุ่ม j
	\bar{X}_j	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม j
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์กับโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามกรอบนโยบาย ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2547 กำหนดไว้ 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551) ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขและการส่งต่อนักเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาการแยกแยะแบบ F (F-distribution)
T	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบใน t (t-distribution)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้า ได้วิเคราะห์ข้อมูลและได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ ภูมิภาค) โดยภาพรวมและรายด้าน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ระหว่างโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) จำแนกตามอายุ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ เพศ และประสบการณ์ในการทำงาน ได้ข้อมูล ดังตาราง 7

ตาราง 7 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่าง โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ ภูมิภาค)

รายการ	โรงเรียนมหิดลวิทยา นุสรณ์		โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
1.1 ชาย	45	56.25	30	37.50
1.2 หญิง	35	43.75	50	62.50
รวม	80	100.00	80	100.00

ตาราง 7 (ต่อ)

รายการ	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์		โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. อายุ				
2.1 ต่ำกว่า 30 ปี	26	32.50	16	20.00
2.2 30 ปี-45 ปี	29	36.25	34	42.50
2.3 46 ปี-60 ปี	25	31.25	30	37.50
รวม	80	100.00	80	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน				
3.1 ต่ำกว่า 10 ปี	29	36.25	41	51.25
3.2 มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	51	63.75	39	48.75
รวม	80	100.00	80	100.00

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามระหว่างโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) จำแนกตามเพศ พบว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.25 ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.50 จำแนกตามอายุ พบว่าทั้งโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 30-45 ปี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 ข้อมูลการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวมและรายด้าน

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวมและรายด้านในครั้งนี้นำค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 8 ถึง 31

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.03	0.25	ปานกลาง
2. การคัดกรองนักเรียน	1.97	0.22	น้อย
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	3.61	0.48	มาก
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	1.94	0.32	น้อย
5. การส่งต่อนักเรียน	1.45	0.13	น้อยที่สุด
รวม	2.40	0.20	น้อย

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.40$, S.D.=0.20) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การส่งต่อนักเรียนมีการดำเนินงานน้อยที่สุด ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข รวมทั้งด้านการคัดกรองนักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=3.87$, S.D.=0.79) และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}=3.31$, S.D.=1.05)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.56	0.50	มากที่สุด
2. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ	4.66	0.48	มากที่สุด
3. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านสุขภาพ	3.64	0.48	มาก
4. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว	1.99	0.52	น้อย
5. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด	2.65	0.48	ปานกลาง
6. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรม ทางเพศ	2.25	0.44	น้อย
7. มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	3.68	0.50	มาก
8. มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	3.54	0.50	มาก
9. มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	2.55	0.50	ปานกลาง
10. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน	1.31	0.47	น้อยที่สุด
11. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นห้องเรียน	2.24	0.43	น้อย
12. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นภาพรวมของโรงเรียน	3.25	0.44	ปานกลาง
รวม	3.03	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$, S.D.=0.25) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ ($\bar{X}=4.66$, S.D.=0.48) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X}=1.31$, S.D.=0.47)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.24	0.43	น้อย
2. มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง	2.24	0.43	น้อย
3. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน	2.24	0.43	น้อย
4. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน	1.00	0.00	น้อยที่สุด
5. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	1.00	0.00	น้อยที่สุด
6. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นห้องเรียน	2.44	0.50	น้อย
7. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน	2.66	0.78	ปานกลาง
รวม	1.97	0.22	น้อย

จากตาราง 10 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.97$, S.D.=0.22) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน ($\bar{X}=2.66$, S.D.=0.78) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิทยาลัยานุสรณ์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริม นักเรียน	4.45	0.50	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.45	0.50	มาก
3. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ	4.44	0.50	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง	4.33	0.61	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน	3.43	0.50	ปานกลาง
6. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	2.45	0.50	ปานกลาง
7. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน	2.51	0.50	ปานกลาง
8. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน	4.38	0.54	มาก
9. มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึก เป็นลาย ลักษณ์อักษร	3.34	0.55	ปานกลาง
10. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและ ผู้ปกครองมีส่วนร่วม	2.53	0.53	ปานกลาง
11. มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	3.44	0.50	ปานกลาง
รวม	3.61	0.48	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
สภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยาลัยานุสรณ์
ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณา
รายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผน
การส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.50) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์
($\bar{X}=4.45$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน
เป็นรายห้องเรียน ($\bar{X}=2.45$, S.D.=0.50)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.24	0.60	ปานกลาง
2. มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม ป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน	2.44	0.50	น้อย
3. มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญห่าเบื้องต้น	2.56	0.57	ปานกลาง
4. มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน	3.39	0.54	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหากลุ่มนักเรียนที่มีปัญหา	1.45	0.50	น้อยที่สุด
6. มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน	1.41	0.50	น้อยที่สุด
7. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	1.00	0.00	น้อยที่สุด
8. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	1.00	0.00	น้อยที่สุด
9. มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	1.00	0.00	น้อยที่สุด
รวม	1.94	0.32	น้อย

จากตาราง 12 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.94$, S.D.=0.32) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน ($\bar{X}=3.39$, S.D.=0.54) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลิวทยาสุรณิ์ ด้านการส่งต่อนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	1.00	0.00	น้อยที่สุด
2. มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง ในโรงเรียน	1.00	0.00	น้อยที่สุด
3. มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.24	0.66	ปานกลาง
4. มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	1.00	0.00	น้อยที่สุด
5. มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง	1.00	0.00	น้อยที่สุด
รวม	1.45	0.13	น้อยที่สุด

จากตาราง 13 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลิวทยาสุรณิ์ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.45$, S.D.=0.13) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=3.24$, S.D.=0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวม
และรายด้าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1.การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.87	0.16	ปานกลาง
2.การคัดกรองนักเรียน	3.28	0.20	ปานกลาง
3.การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน	3.78	0.19	มาก
4.การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	3.12	0.19	ปานกลาง
5. การส่งต่อนักเรียน	3.04	0.23	ปานกลาง
รวม	3.22	0.10	ปานกลาง

จากตาราง 14 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.22$, S.D.=0.10) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนมีการดำเนินงานในระดับมาก ส่วนด้านอื่นมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.19) และด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=2.87$, S.D.=0.16)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.55	0.50	มาก
2. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ	3.50	0.50	ปานกลาง
3. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านสุขภาพ	2.96	0.43	ปานกลาง
4. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว	2.55	0.50	ปานกลาง
5. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด	2.60	0.59	ปานกลาง
6. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรมทางเพศ	3.51	0.50	มาก
7. มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	3.58	0.50	มาก
8. มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	2.63	0.49	ปานกลาง
9. มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	1.93	0.71	น้อย
10. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน	1.35	0.48	น้อยที่สุด
11. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นห้องเรียน	3.16	0.82	ปานกลาง
12. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเป็นภาพรวมของโรงเรียน	3.09	0.81	มาก
รวม	2.87	0.16	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.87$, S.D.=0.16) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการใช้

แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) ($\bar{X}=3.58$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X}=1.35$, S.D.=0.48)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการคัดกรองนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.54	0.50	ปานกลาง
2. มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง	2.55	0.50	ปานกลาง
3. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน	4.55	0.50	มากที่สุด
4. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน	3.60	0.49	มาก
5. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	3.59	0.50	มาก
6. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นห้องเรียน	2.56	0.50	ปานกลาง
7. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน	3.55	0.50	มาก
รวม	3.28	0.20	ปานกลาง

จากตาราง 16 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, S.D.=0.20) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือมีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน ($\bar{X}=4.55$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=2.54$, S.D.=0.50)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน	4.56	0.50	มากที่สุด
2. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.55	0.50	มากที่สุด
3. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ	4.56	0.50	มากที่สุด
4. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง	3.54	0.50	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน	3.56	0.50	มาก
6. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	3.65	0.48	มาก
7. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน	3.26	0.44	ปานกลาง
8. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน	4.03	0.75	มาก
9. มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร	3.66	0.48	มาก
10. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม	2.56	0.50	ปานกลาง
11. มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.66	0.48	มาก
รวม	3.78	0.19	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.78$, S.D.=0.19) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมครูที่ปรึกษาและ ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.50) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.56$, S.D.=0.50)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.58	0.50	มากที่สุด
2. มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรม ป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.66	0.48	มาก
3. มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเบื้องต้น	2.56	0.50	ปานกลาง
4. มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน	3.69	0.47	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหากลุ่มนักเรียนที่มีปัญหา	3.66	0.48	มาก
6. มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน	3.65	0.48	มาก
7. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	1.64	0.48	น้อย
8. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	1.66	0.48	น้อย
9. มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	3.00	0.73	ปานกลาง
รวม	3.12	0.19	ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D.=0.19) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ($\bar{X}=1.64$,S.D.=0.48)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งต่อนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	3.66	0.48	มาก
2. มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง ในโรงเรียน	3.66	0.48	มาก
3. มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	3.65	0.48	มาก
4. มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	2.55	0.50	ปานกลาง
5. มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง	1.65	0.48	น้อย
รวม	3.04	0.23	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.04$, S.D.=0.23) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.48) มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน ($\bar{X}=3.66$, S.D.=0.48) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=1.65$, S.D.=0.48)

จากตารางที่ 8 และ ตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีสภาพ

การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมและรายด้าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.61	0.25	ปานกลาง
2. การคัดกรองนักเรียน	1.46	0.12	น้อยที่สุด
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	2.25	0.22	น้อย
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	1.56	0.16	น้อย
5. การส่งต่อนักเรียน	1.19	0.17	น้อยที่สุด
รวม	1.82	0.07	น้อยที่สุด

จากตาราง 20 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.82$, S.D.=0.07) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียนและด้านการคัดกรองนักเรียนมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขและด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=2.61$, S.D.=0.25) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}=1.19$, S.D.=0.17)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล		0.11	น้อย
2. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ		0.50	น้อย
3. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านสุขภาพ		0.50	ปานกลาง
4. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว		0.50	น้อย
5. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด		0.50	ปานกลาง
6. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรมทางเพศ		0.50	ปานกลาง
7. มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)		0.00	ปานกลาง
8. มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)		0.50	น้อย

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
9. มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	2.69	1.47	ปานกลาง
10. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน	3.08	1.04	ปานกลาง
11. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นห้องเรียน	2.98	0.16	ปานกลาง
12. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นภาพรวมของโรงเรียน	2.58	0.50	ปานกลาง
รวม	2.61	0.25	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ ด้านการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.61$, S.D.=0.25) เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X} = 3.08$, S.D.=1.04) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 2.01$, S.D.=0.11)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล	1.29	0.46	น้อยที่สุด
2. มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง	1.40	0.49	น้อยที่สุด
3. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน	1.49	0.50	น้อยที่สุด
4. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน	1.29	0.46	น้อยที่สุด
5. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	1.20	0.40	น้อยที่สุด
6. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรอง นักเรียน เป็นห้องเรียน	1.59	0.50	ปานกลาง
7. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียน เป็นภาพรวมของโรงเรียน	2.00	0.00	ปานกลาง
รวม	1.46	0.12	น้อยที่สุด

จากตาราง 22 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยาลัย ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.46$, S.D.=0.12) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน ($\bar{X}=2.00$, S.D.=0.00) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน ($\bar{X}=1.20$, S.D.=0.40)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยาลัยด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน	1.99	0.11	น้อย
2. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	1.86	0.35	น้อย
3. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ	1.73	0.53	น้อย
4. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง	1.96	0.58	น้อย
5. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน	2.31	0.47	น้อย
6. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	2.34	0.48	น้อย
7. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน	2.54	0.50	ปานกลาง
8. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน	2.51	0.50	ปานกลาง
9. มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร	2.45	0.50	น้อย
10. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม	2.75	0.44	ปานกลาง
11. มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	2.36	0.48	น้อย
รวม	2.25	0.22	น้อย

จากตาราง 23 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยาลัย ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=2.25$, S.D.=0.22) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม ($\bar{X}=2.75$, S.D.=0.44) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ ($\bar{X}=1.73$, S.D.=0.53)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.14	0.35	น้อย
2. มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน	2.20	0.43	น้อย
3. มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเบื้องต้น	2.15	0.60	น้อย
4. มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน	1.81	0.60	น้อย
5. มีการจัดกิจกรรมให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีปัญหา	1.45	0.50	น้อยที่สุด
6. มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน	1.00	0.00	น้อยที่สุด
7. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	1.00	0.00	น้อยที่สุด
8. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	1.05	0.22	น้อยที่สุด
9. มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	1.28	0.45	น้อยที่สุด
รวม	1.56	0.16	น้อย

จากตาราง 24 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิธานุสรณ์ ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.56$, S.D.=0.16) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไข ปัญหาเบื้องต้น ($\bar{X} = 2.15$, S.D.=0.60) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประสานงาน ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน ($\bar{X} = 1.00$, S.D.=0.00) มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ($\bar{X} = 1.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ ด้านการส่งต่อนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือ นักเรียน	1.54	0.50	น้อย
2. มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้อง ในโรงเรียน	1.35	0.48	น้อยที่สุด
3. มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.06	0.24	น้อยที่สุด
4. มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	1.00	0.00	น้อยที่สุด
5. มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง	1.00	0.00	น้อยที่สุด
รวม	1.19	0.17	น้อยที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ ด้านการส่งต่อ
โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.19$, S.D.=0.17) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน
($\bar{X}=1.54$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก
เมื่อโรงเรียน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) มีการติดตามผลและรายงานผล
การส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00)

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวม
และรายด้าน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.55	0.25	มาก
2. การคัดกรองนักเรียน	3.30	0.29	ปานกลาง
3. การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	3.50	0.26	ปานกลาง
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	4.03	0.28	มาก
5. การส่งต่อนักเรียน	1.91	0.32	น้อย
รวม	3.26	0.22	ปานกลาง

จากตาราง 26 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$, S.D.=0.22) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การส่งต่อนักเรียน มีปัญหาการดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อย ด้านการคัดกรองนักเรียนและการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีปัญหาการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข มีปัญหาการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.28) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การส่งต่อนักเรียน ($\bar{X}=1.91$, S.D.=0.32)

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.65	0.48	มาก
2. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ	3.00	0.73	ปานกลาง
3. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านสุขภาพ	3.63	0.49	มาก
4. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว	3.59	0.50	มาก
5. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด	3.68	0.47	มาก
6. มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรมทางเพศ	3.61	0.49	มาก
7. มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	3.59	0.50	มาก
8. มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	3.61	0.49	มาก
9. มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	4.58	0.50	มากที่สุด
10. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.58	0.50	มากที่สุด
11. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นห้องเรียน	2.55	0.50	ปานกลาง
12. มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นภาพรวมของโรงเรียน	2.54	0.50	ปานกลาง
รวม	3.55	0.25	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย

(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, S.D.=0.25) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.50) มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการบันทึกสรุปรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นภาพรวมของโรงเรียน ($\bar{X}=2.54$, S.D.=0.50)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการคัดกรองนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.55	0.50	ปานกลาง
2. มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง	2.55	0.50	ปานกลาง
3. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน	3.61	0.49	มาก
4. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน	3.59	0.50	มาก
5. มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	3.61	0.49	มาก
6. มีการบันทึกสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียน	3.61	0.49	มาก
7. มีการบันทึกสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน	3.59	0.50	มาก
รวม	3.30	0.29	ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.30$, S.D.=0.29) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.49) มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.49) มีการบันทึกสรุปรายงานผลการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}=3.61$, S.D.=0.49) เป็นห้องเรียนและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50) มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50)

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน	2.55	0.50	ปานกลาง
2. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	2.55	0.50	ปานกลาง
3. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ	3.61	0.49	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง	3.61	0.49	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน	3.59	0.50	มาก
6. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	3.61	0.49	มาก
7. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน	3.59	0.50	มาก
8. มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน	3.61	0.49	มาก
9. มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร	3.59	0.50	มาก
10. มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม	4.58	0.50	มากที่สุด
11. มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.59	0.50	มาก
รวม	3.50	0.26	ปานกลาง

จากตาราง 29 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.26) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50) มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50)

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.58	0.50	มากที่สุด
2. มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน	3.59	0.50	มาก
3. มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเบื้องต้น	3.61	0.49	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน	3.59	0.50	มาก
5. มีการจัดกิจกรรมให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา กลุ่มนักเรียนที่มีปัญหา	3.59	0.50	มาก
6. มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนร่วมกัน	3.61	0.49	มาก
7. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง	4.58	0.50	มากที่สุด
8. มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา	4.58	0.50	มากที่สุด
9. มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.58	0.50	มากที่สุด
รวม	4.03	0.28	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03$, S.D.=0.28) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มมีปัญหา ($\bar{X}=4.58$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.50)

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งต่อนักเรียน

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	2.55	0.50	ปานกลาง
2. มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน	2.55	0.50	ปานกลาง
3. มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	1.54	0.50	น้อย
4. มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	1.35	0.48	น้อยที่สุด
5. มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง	1.54	0.50	น้อย
รวม	1.91	0.32	น้อย

จากตาราง 31 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=1.91$, S.D.=0.32) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50) มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน ($\bar{X}=2.55$, S.D.=0.50) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ($\bar{X}=1.35$, S.D.=0.48)

จากตาราง 20 และ ตาราง 26 แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข

มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน มีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน ในครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุและประสบการณ์การทำงาน ได้แก่ การทดสอบค่า F-test (Two-way ANOVA) ดังตาราง 32-33

ตาราง 32 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานต่างกัน

การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	อายุ	2	0.019	0.009	0.153	0.859
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.135	0.135	2.196	0.143
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.020	0.020	0.324	0.571
	ความคลาดเคลื่อน	75	4.601	0.061		
	รวม	80	737.326	0.009	0.153	0.859
การคัดกรองนักเรียน	อายุ	2	0.015	0.007	0.155	0.857
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.022	0.022	0.464	0.498
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.001	0.001	0.014	0.907
	ความคลาดเคลื่อน	75	3.599	0.048		
	รวม	80	315.163			
การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	อายุ	2	0.398	0.199	0.845	0.434
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.029	0.029	0.121	0.729
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.001	0.001	0.005	0.945
	ความคลาดเคลื่อน	75	17.662	0.235		
	รวม	80	1061.587			

ตาราง 32 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	อายุ	2	0.199	0.099	0.985	0.378
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.019	0.019	0.189	0.665
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	1	0.004	0.004	0.041	0.841
	ความคลาดเคลื่อน	75	7.574	0.101		
	รวม	80	309.938			
การส่งต่อนักเรียน	อายุ	2	0.016	0.008	0.434	0.650
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.010	0.010	0.539	0.465
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	1	0.004	0.004	0.215	0.644
	ความคลาดเคลื่อน	75	1.356	0.018		
	รวม	80	169.000			
ภาพรวม	อายุ	2	0.036	0.180	0.420	0.659
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.034	0.034	0.798	0.374
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	1	0.001	0.001	0.021	0.884
	ความคลาดเคลื่อน	75	3.194	0.043		
	รวม	80	464.202			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่มีนัยสำคัญทางสถิตินั้นคือ อายุและประสบการณ์การทำงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตาราง 33 การเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย
(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	อายุ	2	0.060	0.030	1.156	0.320
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.105	0.105	4.077*	0.047
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.177	0.509	2.294	0.585
	ความคลาดเคลื่อน	76	1.956	0.026		
	รวม	80	659.556			
การคัดกรองนักเรียน	อายุ	2	0.014	0.007	0.182	0.834
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.002	0.002	0.049	0.825
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.017	0.006	0.142	0.934
	ความคลาดเคลื่อน	76	3.017	0.040		
	รวม	80	862.020			
การส่งเสริมและ พัฒนานักเรียน	อายุ	2	0.036	0.018	0.482	0.620
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.011	0.011	0.304	0.583
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.042	0.014	0.369	0.776
	ความคลาดเคลื่อน	76	2.861	0.038		
	รวม	80	1147.074			
การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข	อายุ	2	0.023	0.012	0.309	0.735
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.000	0.000	0.000	1.000
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.028	0.009	0.252	0.860
	ความคลาดเคลื่อน	76	2.851	0.038		
	รวม	80	782.741			

ตาราง 33 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การส่งต่อนักเรียน	อายุ	2	0.058	0.029	0.530	0.591
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.010	0.010	0.177	0.676
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.061	0.020	0.370	0.775
	ความคลาดเคลื่อน	76	4.161	0.055		
	รวม	80	741.120			
ภาพรวม	อายุ	2	0.012	0.006	0.599	0.552
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.001	0.001	0.108	0.744
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.017	0.006	0.563	0.641
	ความคลาดเคลื่อน	76	0.747	0.010		
	รวม	80	828.433			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีอายุและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลการปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามอายุและประสบการณ์การทำงาน ในครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุและประสบการณ์การทำงาน ได้แก่การทดสอบค่า F-test (Two-way ANOVA) ดังตาราง 34-36

ตาราง 34 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น
ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	อายุ	2	0.025	0.012	0.194	0.824
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.002	0.002	0.024	0.878
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.039	0.039	0.607	0.438
	ความคลาดเคลื่อน	75	4.758	0.063		
	รวม	80	549.958			
การคัดกรองนักเรียน	อายุ	2	0.160	0.080	5.844*	0.004
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.030	0.030	2.208	0.141
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.034	0.034	2.469	0.120
	ความคลาดเคลื่อน	75	1.025	0.014		
	รวม	80	172.735			
การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	อายุ	2	0.027	0.014	0.279	0.757
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.068	0.068	1.396	0.241
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.129	0.129	2.663	0.107
	ความคลาดเคลื่อน	75	3.648	0.049		
	รวม	80	410.512			
การป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไข	อายุ	2	0.052	0.026	1.075	0.347
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.002	0.002	0.085	0.772
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.037	0.037	1.517	0.222
	ความคลาดเคลื่อน	75	1.821	0.024		
	รวม	80	197.580			
การส่งต่อนักเรียน	อายุ	2	0.147	0.074	2.526	0.087
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.010	0.010	0.336	0.564
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	1	0.033	0.033	1.123	0.293
	ความคลาดเคลื่อน	75	2.187	0.029		
	รวม	80	115.680			

ตาราง 34 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ภาพรวม	อายุ	2	0.002	0.001	0.191	0.826
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.004	0.004	0.832	0.365
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	1	0.006	0.006	1.189	0.279
	ความคลาดเคลื่อน	75	0.390	0.005		
	รวม	80	264.411			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแตกต่างกัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่จึงใช้วิธีการตรวจสอบของ เชฟเฟ่ (Scheffe') ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน

อายุของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา	\bar{X}	ต่ำกว่า 30	30-45 ปี	46-60 ปี
		ปี (n=80)	(n=80)	(n=80)
		1.42	1.46	1.51
ต่ำกว่า 30 ปี	1.42	-	-0.50	-0.10*
30 - 45 ปี	1.46	-	-	-
46 -60 ปี	1.51	-	-	-

*p < .05

จากตาราง 35 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุ 46-60 ปี มีปัญหาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุ 46-60 ปี มีปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์สูงกว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 การเปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬาราชมนตรีวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล	อายุ	2	0.027	0.013	0.215	0.807
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.005	0.005	0.077	0.782
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	3	0.028	0.009	0.150	0.929
	ความคลาดเคลื่อน	76	4.759	0.063		
	รวม	80	1012.396			
การคัดกรองนักเรียน	อายุ	2	0.001	0.001	0.007	0.993
	ประสบการณ์ทำงาน	1	1.067	1.067	0.000	0.991
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	3	0.003	0.001	0.012	0.998
	ความคลาดเคลื่อน	76	6.690	0.088		
	รวม	80	878.837			
การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	อายุ	2	0.003	0.001	0.018	0.982
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.006	0.006	0.090	0.765
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	3	0.015	0.005	0.073	0.974
	ความคลาดเคลื่อน	76	5.274	0.069		
	รวม	80	984.017			
การป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไข	อายุ	2	0.035	0.018	0.226	0.798
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.089	0.089	1.147	0.288
	อายุ x ประสบการณ์ทำงาน	3	0.100	0.033	0.427	0.734
	ความคลาดเคลื่อน	76	5.905	.078		
	รวม	80	1306.531			

ตาราง 36 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
การส่งต่อนักเรียน	อายุ	2	0.213	0.107	1.012	0.368
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.183	0.183	1.734	0.192
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.226	0.075	0.715	0.546
	ความคลาดเคลื่อน	76	8.012	0.105		
	รวม	80	298.560			
ภาพรวม	อายุ	2	0.002	0.001	0.018	0.982
	ประสบการณ์ทำงาน	1	0.002	0.001	0.020	0.984
	อายุ x ประสบการณ์ ทำงาน	3	0.006	0.002	0.040	0.989
	ความคลาดเคลื่อน	76	3.969	0.052		
	รวม	80	852.663			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ อายุและประสบการณ์การทำงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษา การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ใน 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551) ได้แก่ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปผลการศึกษาค้นคว้า ซึ่งมีประเด็นสำคัญในการนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ และโรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์ การทำงานแตกต่างกัน

สรุปผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ใน 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551) ได้แก่ การรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์ การทำงานแตกต่างกัน ผู้ศึกษาค้นคว้าได้สรุปผลการศึกษาค้นคว้าไว้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยโรงเรียนมหิตลวิद्याนุสรณ์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพศชาย มีอายุอยู่ในช่วง 30-45 ปี และมีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป ส่วนโรงเรียนจุฬารัณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 30 - 45 ปี และมีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

2. การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

2.1 สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ที่มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ด้านการส่งต่อนักเรียนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า โรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ มีปัญหาการดำเนินงานมากที่สุด ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้เป็นเพราะว่ามีนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดซึ่งระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนของนักเรียนแต่ละคนมีระยะทางแตกต่างกัน ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในการเก็บข้อมูลไม่ครอบคลุม ครบถ้วน ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีปัญหาการดำเนินงานมากที่สุดในด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เป็นเพราะว่าการที่ครูที่ปรึกษาผู้ที่ดูแลนักเรียนในปกครองโดยตรงนั้น เมื่อรับทราบปัญหาแล้วอาจจะยังไม่ได้ดำเนินการส่งต่อโดยตรงแต่กำลังดำเนินการกับนักเรียนเฉพาะกลุ่มที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา อีกทั้งกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดี จำเป็นจะต้องส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้อาจจะไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่องสำหรับโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์มีปัญหาการดำเนินงานน้อยที่สุดในด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนทั้งสองแห่งนี้ล้วนแต่เป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจ ใฝ่เรียนรู้ และมีความพร้อมด้าน การเรียนรวมทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงทำให้ไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนหรือพฤติกรรมต่างๆ

3. เปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างโรงเรียนมหิตลิวทยาอนุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์ การทำงานแตกต่างกัน

3.1 เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็น ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ อายุและประสบการณ์การทำงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ ประสบการณ์การทำงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่แตกต่างกันมีผลต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.2 เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวม ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ อายุและประสบการณ์การทำงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ ด้านการคัดกรองนักเรียน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ อายุของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ที่แตกต่างกันมีผลต่อปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ใน 5 ด้าน (กรมสุขภาพจิต. 2551) ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข และการส่งต่อนักเรียน ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน ผู้ศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า ในประเด็นที่สำคัญ ได้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

1.1 การศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับโรงเรียนจุฬารณ ราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนมีการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี ของสกินเนอร์ (ปรีชา วิหคโต. 2537 : 33) กล่าวว่า การเสริมแรงบวกอย่างไม่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมก้าวร้าว แสดงว่า ถ้าเราเสริมแรงบวกอย่างเหมาะสมจะทำให้ การดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียน มหิตลวิทยานุสรณ์และโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ประเสริฐ สวนจันทร์ (2553 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาพ อัยยะ (2552 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัย เรื่องสภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่าสภาพการบริหารระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้านและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรัชต์ ชาตะรักษ์ (2550 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 พบว่าระดับการดำเนินงานและผลการดำเนินงาน ตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับ “มาก” เช่นกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีระบบการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีขั้นตอน โดยมีการ ประสานงานหรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร ครูที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครองเป็นอย่างดี จึงทำให้ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ส่วนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เป็นเพราะว่า โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์และโรงเรียนจุฬารณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียน วิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดซึ่งทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลในการเก็บข้อมูลไม่ครอบคลุม ครบถ้วน โดยเฉพาะ การใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนไม่สามารถออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ได้ทุกคน เนื่องจากระยะทางจากโรงเรียนถึงบ้านของนักเรียนอยู่ห่างไกลกันมาก จึงดำเนินการ ได้เพียงแค่บางส่วนเท่านั้น

1.2 ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามความคิดเห็น

ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬารณ ราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า โรงเรียนมหิตล วิทยานุสรณ์ มีปัญหาการดำเนินงานมากที่สุด ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ เป็นเพราะว่ามีนักเรียนที่มาจากต่างจังหวัดซึ่งระยะทางระหว่างบ้านถึงโรงเรียนของนักเรียนแต่ละคน มีระยะทางแตกต่างกัน ทำให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียน

เป็นรายบุคคลในการเก็บข้อมูลไม่ครอบคลุม ครบถ้วน ส่วนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีปัญหาการดำเนินงานมากที่สุดในด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและ แก่ไข่นักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เป็นเพราะว่าการที่ครูที่ปรึกษาผู้ดูแลนักเรียนในปกครองโดยตรงนั้น เมื่อรับทราบปัญหาแล้วอาจจะยังไม่ได้ดำเนินการส่งต่อโดยตรงแต่กำลังดำเนินการกับนักเรียนเฉพาะ กลุ่มที่เป็นกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา อีกทั้งกรณีนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่ดี จำเป็นจะต้องส่งต่อไป ยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้อาจจะไม่สามารถกระทำได้อย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง สำหรับโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลยมีปัญหา การดำเนินงานน้อยที่สุดในด้านการส่งต่อนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียน ที่เรียนในโรงเรียน ทั้งสองแห่งนี้ล้วนแต่เป็นนักเรียนที่มีความตั้งใจ ใฝ่เรียนรู้ และมีความพร้อมด้าน การเรียนรวมทั้ง พฤติกรรมที่พึงประสงค์จึงทำให้ไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านการเรียนหรือพฤติกรรมต่างๆ

2. เปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างโรงเรียน มหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมพบว่า พบว่าข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจ และมีความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างดี

3. เปรียบเทียบปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างโรงเรียน มหิตลวิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ตามความ คิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีอายุและประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน โดยภาพรวมพบว่า พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความเข้าใจและมีความชำนาญในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นอย่างดีและมีคุณภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนมหิตล วิทยานุสรณ์กับโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) มีประเด็น ที่เสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการจัดอบรม สัมมนาให้กับบุคลากรในหน่วยงานให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.2 เนื่องด้วยโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานักเรียนที่มี ความสามารถพิเศษควรมีการจัดหา ขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อเป็นที่เลี้ยง

และสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นนักจิตวิทยา นักวิชาการ จากสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ด้านที่มีปัญหา มากที่สุด คือ การเยี่ยมบ้านนักเรียนอาจเป็นเพราะว่านักเรียนส่วนมากอยู่ต่างจังหวัด ดังนั้น ควรจะมีการส่งเสริมด้านนี้เพิ่มมากขึ้น โดยอาจจะมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา อย่างน้อย ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง เพื่อจะได้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาความแตกต่าง ของนักเรียนแต่ละคน ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านบวกและด้านลบ จุดแข็งและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรมีการร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ผู้แทนผู้ปกครอง วางแผนร่วมกันวิเคราะห์นักเรียน ออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียน เพื่อจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างละเอียดรวมทั้งสามารถ จัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือ นักเรียนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2.3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ด้านที่มีปัญหา มากที่สุด คือ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนและผู้ปกครอง อันจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.4 ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข ครูที่ปรึกษาควรมีการให้ความช่วยเหลือ นักเรียนและเอาใจใส่ให้นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องเน้นเรื่องการป้องกัน ให้มากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ต้องพยายามที่จะหาวิธีการช่วยเหลือโดยไม่ปล่อยปละละเลยจนเป็นปัญหาของโรงเรียน สังคม และประเทศชาติต่อไป

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรมีการกำกับ ติดตาม ครูที่ปรึกษาให้เห็นถึงความสำคัญด้านนี้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาคั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาสภาพการดำเนินงานและปัญหาการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) ในรูปแบบการวิจัย เชิงคุณภาพ

3.2 ควรมีการศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน คณะกรรมการ สถานศึกษาชั้นพื้นฐานและผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา

3.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษากับคุณภาพของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก จันทร์ขจร. คู่มือเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู. กรุงเทพฯ : อ.บุญช่วยการพิมพ์, 2532.
- กรมสุขภาพจิต. คู่มือการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.
- _____. คู่มือการสร้างครูเครือข่ายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำหรับบุคลากรสถานศึกษา และบุคลากรสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด, 2547.
- _____. คู่มือการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 1-ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : กรมสุขภาพจิต, 2551.
- _____. คู่มือวิทยากร ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 - ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6). กรุงเทพฯ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2546.
- กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2547.
- _____. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2544.
- กรมสามัญศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์. การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544.
- _____. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- _____. คู่มือครูที่ปรึกษา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2543.
- _____. คู่มือวิทยากรระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2546.
- กลุ่มโรงเรียนจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. หนังสือทูลเกล้าถวายรายงาน. เลย : รุ่งแสงการพิมพ์, 2553.
- จันทมา บุญรุ่ง. การศึกษาบทบาทและปัญหาการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวในโรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- นันทพงศ์ พลกษชาติรัตน์. การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. สุโขทัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2535.
- _____. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ขอนแก่นการพิมพ์, 2544.
- _____. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- _____. พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2553.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. เทคนิคการสร้างเครื่องมือ รวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัย. นครปฐม : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542.
- ประเสริฐ สวนจันทร์. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2553.
- ปรีชา วิทโคต. หน่วยที่ 5 ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช, 2537.
- รุจิราภรณ์ คำศิลา. สภาพปัญหาและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2552.
- เรืองยศ อุตศาสตร์. การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2546.
- วิทยากร เชียงกุล. นโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา, 2553.
- สมพงษ์ แก้วอาจ. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2547.
- สมพร ไชยแสง. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2548.
- สมเดช สีแสง. คู่มือการบริหารโรงเรียน. นครสวรรค์ : ริมปีงการพิมพ์, 2553.
- สุภาพ อัยยะ. สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2552.
- สุรัชต์ ชาดะรักษ์. การดำเนินงานตามมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.
- _____. คู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์, 2546.
- _____. คู่มือวิทยากรเครือข่ายระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.
- _____. แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2547.

- อมรวิชัย นาคทรพรพ. ความรุนแรงในเด็กวัยรุ่น : ปัญหาของสังคมไทย โดยสังคมไทย. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2546.
- อร่าม เสือเดช. คู่มือการดำเนินงานตามกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน วัดช้างเผือก. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- Chandler, Rita Gail. Transition Through Two Model of Early Childhood Special Services. Oklahoma : University of Oklahoma, 2001.
- Cole, James S. and Ali Korkmaz. "Estimating College Student Behavior Frequencies : Do Vague and Enumerated Estimation Strategies Yield Similar Results," Journal of Applied Research in Higher Education 5(1) : 58-71, 2013.
- Debnam, Katrina J, Elise T, Pas, and Catherine P, Bradshaw. "Secondary and Tertiary Support Systems in Schools Implementing School-Wide Positive Behavioral Interventions and Supports A Preliminary Descriptive Analysis," Journal of Positive Behavior Interventions. 7 : March, 2012.
- Goodman, Robert and other. "Using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) to Screen for Child Psychiatric Disorders in a Community Sample," The British Journal of Psychiatry. 177(6) : 537-539, 2000.
- Hunter, Katherine K., Jeffrey S, Chenier, and Frank M.Gresham. "Evaluation of Check In/Check Out for Students With Internalizing Behavior Problems," Journal of Emotional and Behavioral Disorders. 4 : March, 2013.
- Jeter, Tina Romano. "Knowing Without Knowing : Urban Public Middle School Administrators Perceptions of Intuition in Decision-making," Dissertation Abstracts International. 63(12) : 4168-A ; June, 2003.
- Kim, Sun S., et al. "Factors Associated with Alcohol Problems Among Asian American College Students : Gender, Ethnicity, Smoking and Depressed Mood," Journal of Substance Use. 6 : May, 2013.
- Langbell, Lurline Janet. "Collaborative Quality Assurance Policy Development for Privateto Public Post-secondary Articulation," Masters Abstracts International. 44(1) : 57 ; February, 2006.
- Massare, Joseph Anthony. "Staff and Parent Perceptions Regarding the Effects of Mandatory School Uniform Policy on Elementary and Middle School Students in a New Jersey School District," Dissertation Abstracts International. 64(9) : 3151-A ; March, 2004.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการศึกษาค้นคว้า

เลขที่.....

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาคณาจารย์อิสระ

เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนมหิตลวิทย์านุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย
(โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค)

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมหิตลวิทย์านุสรณ์ และโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัยเลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผู้ศึกษาค้นคว้าใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริง ผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปผู้ศึกษาค้นคว้าจะสงวนคำตอบของท่านไว้เป็นความลับและจะใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เท่านั้น โดยจะเสนอผลการศึกษาค้นคว้า ในภาพรวมซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตัวท่านหรือตำแหน่งหน้าที่ราชการของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

นายอภิวัฒน์ บุญงาม

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ตรงกับตัวท่าน

1. อายุ

() ต่ำกว่า 30 ปี

() 30 - 45 ปี

() 46 - 60 ปี

2. ประสบการณ์การทำงาน

() ต่ำกว่า 10 ปี

() มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามรายการต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการปฏิบัติตามสภาพที่เป็นจริง โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพหรือปัญหา การดำเนินงาน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ระดับสภาพ					ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
0	มีการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
	/.	/.	..
				

ข้อ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการปฏิบัติ 4 แสดงว่าข้าราชการครูได้ปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก

ข้อ 0 ผู้ตอบทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับการปฏิบัติ 2 แสดงว่าข้าราชการครูมีปัญหาในการปฏิบัติงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ระดับสภาพ					ระดับปัญหา							
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1			
	<u>ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</u>													
1	มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล													
2	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ													
3	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านสุขภาพ													
4	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว													
5	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด													
6	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรมทางเพศ													
7	มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)													
8	มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)													
9	มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง													
10	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน													
11	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นห้องเรียน													
12	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นภาพรวมของโรงเรียน													
	<u>ด้านการคัดกรองนักเรียน</u>													
13	มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จัก นักเรียนเป็นรายบุคคล													
14	มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง													
15	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติ เป็นห้องเรียน													
16	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยง เป็นห้องเรียน													
17	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน													
18	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรอง นักเรียน เป็นห้องเรียน													
19	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียน เป็นภาพรวมของโรงเรียน													

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับปัญหา						
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
	<u>ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน</u>												
20	มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน												
21	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์												
22	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ												
23	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง												
24	มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน												
25	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน												
26	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน												
27	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน												
28	มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร												
29	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม												
30	มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ												
	<u>ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไข</u>												
31	มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง												
32	มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน												
33	มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเบื้องต้น												
34	มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน												
35	มีการจัดกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหา												
36	มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนร่วมกัน												
37	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่ม เสี่ยง												
38	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่ม มีปัญหา												

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ					ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39	มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกัน ช่วยเหลือและ แก้ไขปัญหานักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร <u>ด้านการส่งต่อนักเรียน</u>										
40	มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน เพื่อการช่วยเหลือนักเรียน										
41	มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือนักเรียนให้กับ ผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน										
42	มีการรายงานผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง										
43	มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียน ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้										
44	มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยัง ผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง										

ขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพซึ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 1415

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
44000

21 เมษายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์ ดร.สุรินทร์ แก้วชูฟอง

ด้วย นายอภิวัฒน์ บุญงาม รหัส 54250580039 นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยมี อาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เพื่อให้การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชุกาแพง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายจัดการศึกษานอกที่ตั้ง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
โทรศัพท์/โทรสาร. 0-4374-3174

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 1415

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
44000

21 เมษายน 2556

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์เรืองยศ ครองตรี

ด้วย นายอภิวัฒน์ บุญงาม รหัส 54250580039 นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยมี อาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เพื่อให้การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชุกาแพง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายจัดการศึกษานอกที่ตั้ง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
โทรศัพท์/โทรสาร. 0-4374-3174

ที่ ศธ 0530.5(2)/ว 1415

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำบลตลาด
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
44000

21 เมษายน 2556

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์ประทัด ผาลี

ด้วย นายอภิวัฒน์ บุญงาม รหัส 54250580039 นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของ โรงเรียนมหิตลวิทยานุสรณ์ กับ โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย์ (โรงเรียนวิทยาศาสตร์ภูมิภาค) โดยมี อาจารย์ ดร.บุญมี ก่อบุญ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

เพื่อให้การทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชุกาแพง)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการและจัดการศึกษานอกที่ตั้ง
ปฏิบัติราชการแทน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายจัดการศึกษานอกที่ตั้ง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
โทรศัพท์/โทรสาร. 0-4374-3174

ภาคผนวก ค
ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

ตาราง 37 ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3			
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล							
1	มีการวางแผนจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านสุขภาพ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านครอบครัว	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความปลอดภัยและยาเสพติด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	มีการจัดทำข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านพฤติกรรมทางเพศ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	มีการใช้ แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	มีการใช้ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ)	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	มีการใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลเป็นภาพรวมของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3			
2. การคัดกรองนักเรียน							
1	มีการวางแผนการคัดกรองนักเรียนจากข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	มีการประชุมครูที่ปรึกษากำหนดเกณฑ์คัดกรองนักเรียนเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มปกติเป็นห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มเสี่ยงเป็นห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	มีการคัดกรองนักเรียนแยกเป็นกลุ่มมีปัญหาเป็นห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	มีการบันทึกสรุปและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน							
1	มีการประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการส่งเสริมนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านความเป็นเลิศเฉพาะทาง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	มีการจัดกิจกรรมโฮมรูมนักเรียน เป็นรายห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นรายห้องเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นระดับชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	มีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเป็นภาพรวมทั้งโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	มีการพูดคุยให้คำปรึกษาเบื้องต้นกับนักเรียนและบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 37 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายการปฏิบัติ	ความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปล ผล
		1	2	3			
10	มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	มีการประเมินผลและรายงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4. การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข							
1	มีการประชุมและวางแผนการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	มีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	มีบันทึกให้คำปรึกษา การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาเบื้องต้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	มีการจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและให้ความรู้แก่นักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	มีการจัดกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแก่นักเรียนที่มีปัญหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	มีการประสานงานให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนร่วมกัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่ม เสี่ยง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	มีการเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่ม มีปัญหา	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	มีการสรุปผลรายงานผลการป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5. การส่งต่อนักเรียน							
1	มีการส่งต่อนักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียนเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	มีการบันทึกการส่งต่อและการช่วยเหลือให้นักเรียนให้กับผู้เกี่ยวข้องในโรงเรียน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	มีการรายงานผลการช่วยเหลือให้นักเรียนต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	มีการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อโรงเรียนไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	มีการติดตามผลและรายงานผลการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ง
คำอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม

ตาราง 38 ค่าอำนาจจำแนก โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม
(Item Total Correlation)

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.28
2	0.52
3	0.57
4	0.64
5	0.60
6	0.62
7	0.54
8	0.53
9	0.82
10	0.62
11	0.41
12	0.53
13	0.79
14	0.74
15	0.69
16	0.67
17	0.60
18	0.67
19	0.74
20	0.57
21	0.74
22	0.34
23	0.29
24	0.52
25	0.61
26	0.67
27	0.64
28	0.61
29	0.60

ตาราง 38 (ต่อ)

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
30	0.78
31	0.84
32	0.82
33	0.61
34	0.77
35	0.91
36	0.74
37	0.69
38	0.65
39	0.73
40	0.58
41	0.71
42	0.81
43	0.58
44	0.61
ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
1	0.34
2	0.56
3	0.56
4	0.72
5	0.61
6	0.74
7	0.59
8	0.57
9	0.69
10	0.59
11	0.79
12	0.63
13	0.78
14	0.70
15	0.81

ตาราง 38 (ต่อ)

ปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ข้อที่	Corrected Item-Total Correlation
16	0.76
17	0.71
18	0.77
19	0.76
20	0.86
21	0.75
22	0.64
23	0.49
24	0.56
25	0.74
26	0.75
27	0.71
28	0.81
29	0.83
30	0.85
31	0.83
32	0.86
33	0.84
34	0.87
35	0.83
36	0.72
37	0.68
38	0.68
39	0.69
40	0.82
41	0.79
42	0.67
43	0.76
44	0.80

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ	นายอภิวัฒน์ บุญงาม
วันเกิด	วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 139 หมู่ที่ 7 ตำบลหนองผือ อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย 42140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู อันดับ คศ. 1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เลย อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย 42110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ประถมศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านปากห้วย อำเภอท่าลี่ จังหวัดเลย
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัยเลย อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
พ.ศ. 2552	ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
พ.ศ. 2556	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

